

Skatteministeriet
Udkast (1)

J.nr. 2021-2113

Forslag
til

Lov om ændring af momsloven og forskellige andre love ¹⁾

(Ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed, brugtmoms, momsgodtgørelse og -fritagelse for diplomater og justering af momsreglerne om undervisning, turistsalg og fjernsalgsvirksomheders registrering for visse punktafgifter m.v.)

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1548 af 18. december 2018, § 4 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019, § 1 i lov nr. 810 af 9. juni 2020 og § 5 i lov nr. 2197 af 29. december 2020 og senest ved § 5 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1*, ændres »L 244, side 3, og« til: »L 244, side, 3« og »Rådets direktiv 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1« ændres til: »Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1«.

2. *Fodnote 1* til titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører af Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien.

tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5 og 6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83,

side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1.«

3. I § 13, stk. 1, nr. 3, indsættes efter 1. pkt. »Fritaget er endvidere privattimer giver af undervisere på skole- eller universitetsniveau« og i 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres »Fritagelsen omfatter dog ikke« til: »Fritagelsen i 1. pkt. omfatter ikke«.

4. I § 13 stk. 1, nr. 7, indsættes som 2. pkt.: »Fritagelsen omfatter dog ikke overdragelse af patenter, varemærker og lignende rettigheder, samt meddelelse af licenser vedrørende disse rettigheder.«

5. § 34, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Levering af varer foretaget af butikker i toldlufthavne til rejsende, der udfører varerne i forbindelse med udrejse til steder uden for EU, er fritaget for afgift. Fritagelsen omfatter alene levering af varertil rejsende, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU eller Norge. Beløbsgrænserne i § 34, stk. 1, nr. 5, finder tilsvarende anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

6. Efter § 34 a indsættes før overskriften før § 35:

»§ 34 b. Levering af varer og ydelser til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne eller ydelserne er indkøbt som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indkøbte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ, der har modtaget den fritagne levering, underrette told- og skatteforvaltningen herom, såfremt fritagelsen er blevet anvendt her i landet, og leveringen af de pågældende varer eller ydelser pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på leveringstidspunktet.«

7. I § 36, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., ændres »sikkerhed,« til: »sikkerhed.«, og som 4. pkt., indsættes:
»Kravet om sikkerhed for afgiften fraviges desuden ved midlertidig indførsel fra Færøerne eller Grønland, hvis varemottageren er etableret i Danmark, på Færøerne eller i Grønland.«

8. I § 36, stk. 3, indsættes som 4. og 5. pkt.:

»Indførsel af personmotorkøretøjer, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale og herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget, er fritaget for afgift. Fritagelsen er betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse for afgift ved indførsel af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indførsel af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale.«

9. Efter § 36 indsættes i *kapitel 8*:

»§ 36 a. Indførsel af varer fra steder uden for EU, som foretages af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne er indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indførte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ underrette told- og skatteforvaltningen herom, og indførslen af de pågældende varer pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på indførselstidspunktet.«

10. § 36 a i *kapitel 9* ophæves.

11. I *kapitel 9* indsættes før overskriften før § 37:

»§ 36 b. Retten til fradrag indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten for den fradragsberettigede vare eller ydelse indtræder (leveringstidspunktet), jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Fradragsretten kan udøves, når

- 1) vedkommende er i besiddelse af en faktura eller
- 2) vedkommende, for så vidt angår indførsel af varer til landet fra steder uden for EU, er i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der angiver den afgiftspligtige person som modtager eller importør, og som angiver eller gør det muligt at beregne den skyldige afgift.«

12. I § 45, stk. 4, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Indkøb af personmotorkøretøjer her i landet, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale og herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget, er fritaget for afgift. Fritagelsen er betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse ved indkøb af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indkøbet af køretøjet, og at

køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtsskabsaftale.«

13. I § 45, stk. 9, indsættes som 5. pkt.:

»Det anmeldte og tilknyttede personale efter stk. 2 med undtagelse af NATO's tilknyttede personale kan maksimalt få godtgjort afgift af indkøb for 500.000 kr. (2021-niveau) i et kalenderår.«

14. I § 45, stk. 10, indsættes efter »stk. 9«: », 1. pkt.«.

15. I § 45, stk. 11, ændres »Det« til: »De«.

16 Efter § 46 c indsættes i *kapitel 11*:

»§ 46 d. Betaling af afgift påhviler den fritagelsesberettigede person, som ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. § 36, stk. 3, 4. pkt., og § 45, stk. 4, 3. pkt. Afgiftsgrundlaget udgøres af købsprisen for køretøjet eller i mangel heraf købsprisen for tilsvarende køretøjer på det tidspunkt, hvor den fritagelsesberettigede person ikke længere opfylder betingelserne.

Stk. 2. Den fritagelsesberettigede person, som ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. § 36, stk. 3, 4. pkt., og § 45, stk. 4, 3. pkt., skal straks indberette oplysninger, om hvilken betingelse der ikke opfyldes, til told- og skatteforvaltningen, og indbetale afgiften.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger der skal indberettes til told- og skatteforvaltningen efter stk. 2, herunder hvordan oplysninger skal indberettes.

Stk. 4. Køberen af et personmotorkøretøj, som af sælgeren er erhvervet fritaget for afgift efter § 36, stk. 3, 4. pkt., eller § 45, stk. 4, 3. pkt., hæfter solidarisk for betaling af afgiften med den berettigede personkreds, jf. stk. 1 og 2.«

17. I § 66 b, stk. 3, 2. pkt., og § 66 e, stk. 2, 2. pkt., ændres » i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages« til: »før anmeldelse er givet«.

18. I § 66 e, stk. 1, ændres »skal til « til: »skal elektronisk til «.

19. I § 66 g, stk. 1, 3. pkt., udgår »omfattet af den omfattede særordning«.

20. § 70, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Virksomheden kan ved levering af brugte varer m.v., jf. stk. 1, vælge at opgøre afgiftsgrundlaget for alle eller visse af sine leveringer, bortset fra levering af brugte personmotorkøretøjer, under ét for afgiftsperioden. Anvendes 1. pkt., udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem værdien af de i perioden foretagne køb og salg. Overstiger værdien af køb værdien af salg i en periode, kan det overskydende beløb medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode.«

21. I § 70, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 2«.

22. § 70, stk. 4 og 5, ophæves.

23. Efter § 71 indsættes i *kapitel 17*:

»§ 71 a. Når afgiften beregnes efter reglerne i dette kapitel, må der ikke i fakturaen for den pågældende leverance anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan beregnes.

Stk. 2. Virksomheder skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, der afgiftsberigtiges efter dette kapitel.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for fakturakrav og regnskabsføring.«

24. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 70, stk. 2« til: »§ 71 a, stk. 1«.

§ 2

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkell-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkell-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 12. juni 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 23, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3, stk. 4, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 3

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. § 30, 1. pkt., affattes således:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen.«

§ 4

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 811 af 9. juni 2020, § 5 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 7 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 13, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 4, stk. 6, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 5

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.«

§ 6

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 61 af 28. januar 2020, § 2 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 1 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og § 10 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3, stk. 8, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 7

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 og § 11 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 14 a, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagsgaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 14 a, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

2. § 14 a, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg

her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagsgaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 14 a, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt., hvis varerne er afgiftspligtige efter §§ 3, 11 eller 12.«

§ 8

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 2, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 9

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 29. juni 2020, som ændret ved § 11 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og senest ved § 15 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 24, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, ved fjernsalg her til landet, og hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 2, stk. 4, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 10

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 847 af 9. juni 2020, som ændret ved § 17 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 22, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen for betaling af afgiften. Dog finder § 2, stk. 3, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 11

I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2061 af 21. december 2020, som ændret ved § 18 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 18, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, og hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen for betaling af afgiften. Dog finder § 3, stk. 3, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 12

I lov nr. 1295 af 5. december 2019 om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:

1. § 4, nr. 13, ophæves.

§ 13

I lov nr. 1240 af 11. juni 2021 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:

1. § 5, nr. 2, ophæves.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 5, 7, 8, 12-16 og 20-24, og § 7, nr. 2, træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 3. §§ 2-6, § 7, nr. 1, og §§ 8-11 træder i kraft den 1. februar 2022.

Stk. 4. § 1, nr. 4, har virkning fra og med den 1. januar 2023.

Stk. 5. § 1, nr. 6 og 9, har virkning fra og med den 1. januar 2021.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets hovedpunkter*
 - 2.1. Ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed*
 - 2.1.1. Gældende ret*
 - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2. Justering af forenklet ordning for turistsalg i toldlufthavne*
 - 2.2.1. Gældende ret*
 - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.3. Ændring af særordningen for salg af brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter*
 - 2.3.1. Gældende ret*
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.4. Ændring af kravet om sikkerhed ved midlertidig indførsel*
 - 2.4.1. Gældende ret*
 - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.5. Ændring af momsgodtgørelse og momsfrigørelse for diplomater m.v.*
 - 2.5.1. Gældende ret*
 - 2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.6. Indførelse af midlertidige momsfrigørelser som reaktion på covid-19-pandemien*
 - 2.6.1. Gældende ret*
 - 2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.7. Justering af momsfrigørelsen for undervisning*
 - 2.7.1. Gældende ret*
 - 2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.8. Tekniske justeringer i momslovens e-handelsregler*
 - 2.8.1. Gældende ret*
 - 2.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.9. Justering af betingelser for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove*
 - 2.9.1. Gældende ret*
 - 2.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.10. Ophævelse af overflødig bestemmelse samt ændring af en bestemmelses benævnelse*
 - 2.10.1. Gældende ret*
 - 2.10.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. Ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed*
 - 3.2. Justering af forenklet ordning for turistsalg i toldlufthavne*
 - 3.3. Ændring af særordningen for salg af brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og*

antikviteter

3.4. Justering af betingelser for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove

3.5. Øvrige forslag

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed

4.2. Ændring af særordningen for salg af brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at lave en række tilpasninger i momsloven og en række af de nationale punktafgiftslove for at sikre reglernes overensstemmelse med EU-retten og lette de administrative byrder for danske virksomheder og forbrugere.

Lovforslaget har til formål at sikre, at dansk ret er i overensstemmelse med de bagvedliggende EU-regler. Det foreslås derfor at indskrænke den gældende momsfratagelse for kunstnerisk virksomhed, gennemføre nye EU-regler om momsfratagelse ved indførsel og visse leveringer i relation til covid-19-pandemien foretaget af Europa-Kommissionen m.fl. og foretage en justering af momsfratagelsen for undervisning.

Herudover har forslaget til formål at lette de administrative byrder for virksomheder. Det foreslås at lette de administrative byrder ved opgørelsen af moms for virksomheder, der anvender særordningen for salg af brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter (herefter brugtmomsreglerne). Forslaget vil udvide den såkaldte samleordning, hvorefter virksomheder kan opgøre deres momstilsvær pr. afgiftsperiode i stedet for pr. salg. Samleordningen kan i dag kun anvendes i de tilfælde, hvor prisen på de enkelte varer ikke kan identificeres (f.eks. ved køb af dødsboer, hvor alt indbo købes til én samlet pris). Forenklingen vil omfatte alle salg undtagen salg af brugte køretøjer, hvor der gælder særlige regler.

Ligeledes med henblik på at lette de administrative byrder for virksomheder og borgere foreslås det, at kravet om sikkerhedsstillelse for moms ved midlertidig import fra Færøerne og Grønland frafalder.

Endvidere indeholder forslaget en ændring af reglerne om momsgodtgørelse for diplomater m.v., justeringer af momsreglerne om turistsalg i særlige godkendte lufthavne (herefter toldlufthavne), tekniske ændringer af momsreglerne for e-handel samt ophævelse af en overflødig bestemmelse i momsloven, som ikke er trådt i kraft.

Endelig foreslås justeringer af betingelser for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove, som har til hensigt at lette den administrative byrde for borgerne, da det i højere grad vil være den udenlandske EU-virksomhed, der skal registreres og betale punktafgift ved fjernsalg til danske forbrugere.

2.1. Ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed

2.1.1. Gældende ret

Efter Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter momssystemdirektivet) kan EU-lande, der pr. 1. januar 1978 fritog ydelser leveret af forfattere, kunstnere, herunder udøvende kunstnere, fortsætte hermed. Dog kan EU-landene ikke momsfritage ydelser i form af overdragelse af patenter, varemærker og lignende rettigheder samt meddelelse af licenser vedrørende disse rettigheder.

Danmark udnytter muligheden til at momsfritage forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 7. Momsfritagelsen omfatter blandt andet ydelser leveret af kunstnere såsom musikere, men også foredragsvirksomhed kan være omfattet. Mundtlige gengivelser (foredrag) er således efter praksis momsfritagne, hvis artikler og andre skriftlige arbejder med samme indhold ville have været omfattet af momsfritagelsen.

Momsfritagelsen for forfattere, komponister og andre kunstnere gælder for ydelser leveret af kunstnere til arrangører af kulturelle aktiviteter m.v. Momsfritagelsen for arrangørernes aktiviteter findes i momslovens § 13, stk. 1, nr. 6.

Momsfritagelsen for forfattere, komponister og andre kunstnere kan også finde anvendelse på ydelser leveret til virksomheder, hvis aktiviteter ikke er momsfritagne. Det gælder f.eks. koncertarrangører og teatre. Derimod finder fritagelsen i § 13, stk. 1, nr. 7, ikke anvendelse i tilfælde, hvor kunstneren selv er arrangør af en kulturel aktivitet.

I overensstemmelse med momssystemdirektivet omfatter momslovens momsfritage efter Skatteforvaltningens praksis ikke overdragelse af ejerskab til patenter, varemærker og lignende rettigheder. En sådan direktivkonform fortolkning har dog ikke fundet anvendelse på Skatteforvaltningens praksis i forbindelse med meddelelse af licens vedrørende ophavsrettigheder leveret af kunstnere, der i henhold til Skatteforvaltningens praksis i dag er momsfritaget.

Et forlags meddelelse af licens vedrørende ophavsrettigheder har efter Skatteforvaltningens praksis været momspligtig. Derimod har forlagenes modtagelse af indtægter fra Copy-Dan samt andre lignende indtægter fra forvaltningsorganisationer efter praksis været undtaget fra moms, da indtægterne ikke har været anset for vederlag i momslovens forstand. Det følger forudsætningsvis af denne praksis, at ophavsretsorganisationerne tilsvarende ikke har været anset for at være momspligtige i forbindelse med modtagelse af indtægterne på kunstnernes vegne.

Meddelelse af licens vedrørende ophavsrettigheder sker f.eks., når en radiostation indgår aftale med

en forvaltningsorganisation om masseanvendelse af kunstneres musik. Forvaltningsorganisationen vil på vegne af kunstnerne meddele licens til radio- og fjernsynsudsendelser. For administrationen modtager forvaltningsorganisationen et vederlag fra kunstnerne. Ingen af disse transaktioner pålægges i dag moms i henhold til Skatteforvaltningens praksis.

EU-Domstolen har i sag C-501/19, UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor mod Asociația culturală »Suflet de Română« ved likvidator Pro Management Insolvent IPURL (herefter C-501/19, UCMR) behandlet emnet om moms og meddelelse af licenser vedrørende ophavsrettigheder. Det følger af afgørelsen, at en indehaver af ophavsrettigheder til musikværker foretager en levering af ydelser mod vederlag til en arrangør af forestillinger, som er den endelige bruger, når denne arrangør på grundlag af en ikkeeksklusiv licens har tilladelse til at overføre disse værker til almenheden mod betaling af et vederlag, som opkræves af en udpeget kollektiv forvaltningsorganisation, der handler i sit eget navn, men for denne indehaver af ophavsrettigheders regning. EU-Domstolen fandt samtidig i den konkrete sag, at leveringen foretaget af forvaltningsorganisationen var omfattet af momsreglerne om formidling i eget navn, men for en andens regning, jf. nedenfor.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres eksplicitte begrænsninger af momsfritagelsen for forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed i momsloven. Det vil herefter fremgå eksplicit at overdragelse af patenter, varemærker og lignende rettigheder leveret af kunstnere i overensstemmelse med Skatteforvaltningens hidtidige praksis ikke er omfattet af momsfritagelsen samt at meddelelse af licenser vedrørende disse rettigheder fremadrettet heller ikke er omfattet af momsfritagelsen. Begge former for transaktioner anses som omfattet af momslovens anvendelsesområde. Levering af disse rettigheder vil derfor være momspligtige.

Med forslaget skabes der gennemsigtighed i lovgivningen og samtidig sikres en materiel og sproglig overensstemmelse med momssystemdirektivet.

Lovforslaget vil særligt have konsekvenser for behandlingen af meddelelse af licens vedrørende ophavsrettigheder, der i dag ikke pålægges moms. Efter den foreslåede ordning vil meddelelse af en hel eller delvis brugsret i relation til f.eks. et ophavsretligt beskyttet værk være omfattet af begrebet »lignende rettigheder« og derfor blive momspligtigt.

Momspåleggelsen af meddelelse af licens medfører, at forvaltningsorganisationer, forlag og kunstnere skal lægge moms på salg af en licens vedrørende ophavsrettigheder og andre intellektuelle ejendomsrettigheder, f.eks. når en forvaltningsorganisation (eksempelvis KODA) giver en virksomhed licens til at spille musik for virksomhedens kunder. Virksomheden vil dog kunne fradrage momsen, og momsen vil derved ikke belaste virksomheden økonomisk.

På baggrund af EU-Domstolens praksis i sag C-51/18 og sag C-37/16, SAWP anses følgeretsvederlag, jf. § 38 i lov om ophavsret, og blankbåndsvederlag, jf. §§ 39-46 a i lov om

ophavsret, ikke for vederlag i momslovens forstand. Disse vederlag er derfor ikke momsplichtige.

Momslovens § 4, stk. 4, indeholder en bestemmelse om formidling i eget navn, men for en andens regning. Hvis bestemmelsen efter en konkret vurdering finder anvendelse på forvaltningsydelser levereret af en forvaltningsorganisation, ses der rent momsmæssigt væk fra forvaltningsydelsen. I stedet anses der momsmæssigt for at ske levering af meddelelsen af licensen i to led. Først fra kunstneren til forvaltningsorganisationen, og derefter fra organisationen til den, som licensen er meddelt til. Kunstneren skal som udgangspunkt udstede faktura til forvaltningsorganisationen. Organisationens kan dog i stedet vælge at anvende reglerne om afregningsbilag. Momsgrundlaget i første led er vederlaget for meddelelsen af licensen efter modregning af provision til organisationen.

Finder § 4, stk. 4, ikke anvendelse, anses meddelelsen af licensen for at være sket direkte fra kunstneren til den, som meddelelsen er meddelt til. Momsgrundlaget er hele vederlaget for meddelelsen af licensen. Provisionen anses for et momsplichtigt vederlag for en forvaltningsydelse leveret fra organisationen til kunstneren. Tilsvarende gælder for gebyrer m.v., som forvaltningsorganisationen måtte modtage i forbindelse med opkrævning af følgeretsvederlag og blankbåndsvederlag på kunsternes vegne.

Kunstnere bliver ikke umiddelbart berørt økonomisk i nogen af tilfældene. En pålæggelse af moms vil dog blandt andet belaste virksomheder, foreninger samt private forbrugere, der ikke kan fratække deres købsmoms. F.eks. virksomheder og foreninger, der er momsfristet, såsom den finansielle sektor, tandlæger m.fl.

Den foreslåede ordning omfatter alene kunstnere, der udgør afgiftspligtige personer i momsmæssig forstand. Afgiftspligtige personer er juridiske eller fysiske personer, der driver selvstændig økonomisk virksomhed. Ved afgiftspligtig person forstås enhver, der selvstændigt og uanset stedet udøver økonomisk virksomhed uanset formålet med eller resultatet af den pågældende virksomhed. Det vil således alene være kunstnere, der momsregistreres, der vil blive påvirket af forslaget. Forslaget vil således ikke påvirke kunstnere, der samlet har afgiftspligtige leveringer hidrørende fra meddelelse af licens vedrørende ophavsrettigheder m.v. og andre afgiftspligtige aktiviteter for mindre end 50.000 kr. årligt.

I det omfang kunstneren ikke er en afgiftspligtig person, f.eks. fordi kunstneren ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed ved oppebæring af indtægter fra ophavsrettigheder eller anses som lønmodtager, vil kunstneren heller ikke blive påvirket af forslaget. F.eks. hvis en kunstner i form af en skuespiller via kontrakt ikke har mulighed for at give tilladelse til eller nægte fremvisninger af værker, men alene har en kontraktbaseret ret til yderligere vederlag for dennes arbejdsindsats i forbindelse med genudsendelser af film i tv og i lignende situationer. Måtte der efterfølgende opstå en mulighed for kunstneren for at nægte fremvisning, f.eks. fordi den kontraktbaserede ret er tidsbegrænset, vil en evt. forlængelse af kontraktvilkårene, hvorefter der på ny meddeles licens til rettighederne, kunne udgøre selvstændig økonomisk virksomhed.

Intellektuelle rettigheder er ofte beskyttet i en længere periode og rettighederne kan gå i arv. En arving af ophavsrettigheder, hvor der sker meddelelse af ikkeeksklusive licenser, der giver tilladelse til at overføre kunstneriske værker til almenheden, vil ligeledes kunne anses som afgiftspligtig person.

Forslaget har ikke til hensigt i øvrigt at ændre retstilstanden for anvendelsen af momsfrigtagelsen for forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed. Lovforslaget vil dog for forfattere og komponister betyde, at de i praksis alene vil være omfattet af fritagelsen i forbindelse med aktiviteter, hvor de agerer i egenskab af udøvende kunstnere, f.eks. oplæsning af egne værker eller foredrag om deres værker. De vil ikke længere være omfattet af fritagelsen i forbindelse med modtagelse af betaling for meddelelse af licenser.

Herudover bemærkes, at det følger af skatteindberetningslovens § 44, at alle, der i en kalendermåned som led i deres virksomhed har udbetalt eller godskrevet vederlag for udnyttelse af ophavsrettigheder, patentrettigheder, mønster, varemærke og lign. og vederlag for reklamemæssig udnyttelse af en person, hver måned skal indberette om beløb m.v. til indkomstregisteret. Der sondres i forhold til indberetningspligten ikke mellem momsfrie og momspligtige betalinger. Dermed skal betalingerne fortsat indberettes, uanset om der er momspligt eller ej. Forslaget ændrer ikke herved.

2.2. Justering af forenklet ordning for turistsalg i toldlufthavne

2.2.1. Gældende ret

Reglerne om afgiftsfritaget salg i forbindelse med udførsel er reguleret i momslovens kapitel 8 om afgiftsfritagelser. Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er etableret her i landet, eller for disses regning udføres til steder uden for EU, er fritaget for afgift, jf. momslovens § 34, stk. 1, nr. 5, 1. pkt.

Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge eller på Ålandsøerne, er fritagelsen betinget af, at salgsprisen overstiger 1.200 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. En gruppe af ting, der normalt udgør en helhed, anses som én vare, jf. § 34, stk. 1, nr. 5, 2. og 3. pkt.

Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted andre steder uden for EU, er fritagelsen betinget af, at købet er foretaget i samme forretning og omfatter en vare til en værdi over 300 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden.

For at opnå afgiftsfritagelse i medfør af § 34, stk. 1, nr. 5, skal der blandt andet ske dokumentation af bopæl, påtegning ved udgangssted, fremvisning af legitimation m.v. Reglerne herom fremgår af kapitel 9 i momsbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015. Den rejsende vil herefter kunne tilbagesøge den betalte moms efter ansøgning.

For så vidt salg til rejsende i toldlufthavne følger det af Skatteforvaltningens praksis, at der gælder en forenklet ordning i toldlufthavne med lempede dokumentationskrav, jf. de såkaldte grønne reglementer, side 60, omtryk nr. 59, januar 1991 (de daværende interne retningslinjer for den daværende forvaltning), hvorefter told- og afgiftsfrie butikker i toldlufthavne kan sælge moms frit direkte til den rejsende.

Ved anvendelse af den forenkledede ordning vil den rejsende således – i modsætning til den almindelige ordning om udførsel – ikke efterfølgende skulle tilbagesøge momsen. Den rejsende skal alene i kontakt med butikken én gang i forbindelse med salget for at opnå afgiftsfritagelse. I forbindelse med salget kan den rejsende opfylde dokumentations- og legitimationskrav ved at forevise pas og boardingkort, når købet foretages. Der skal tages en kopi heraf, som butikken skal opbevare sammen med butikkens regnskab. Det er desuden en betingelse for at anvende denne forenkledede ordning, at den rejsende rejser direkte fra Danmark til et tredjeland (udenfor EU).

Den forenkledede ordning i toldlufthavne omfatter ikke leveringer til rejsende, der har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge. Årsagen er, at det i forbindelse med den almindelige turistsalgsordning er en betingelse for godtgørelse af dansk moms, at de norske myndigheder har bekræftet, at der er betalt importmoms i Norge.

Den forenkledede ordning omfatter heller ikke punktafgiftspligtige varer. Punktafgiftspligtige varer er omfattet af anden fritagelse, jf. § 94 i bekendtgørelse nr. 1080 af 1. juni 2021 om toldbehandling.

Momslovens § 34 indeholder desuden en uudnyttet bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter skatteministeren i overensstemmelse med EU's regler kan bestemme, at levering fra told- og afgiftsfrie butikker i toldlufthavne, i fly og på skibe er fritaget for afgift, jf. stk. 6.

Ifølge lovbemærkningerne til denne bestemmelse, at »Forslaget indsætter en bemyndigelse til skatteministeren til i overensstemmelse med EF's regler at fastsætte bestemmelser om moms frit salg af varer fra butikker i toldlufthavne eller i fly og på skibe. EF's regler findes i direktivet om momsovergangsordningen jf. Rådets direktiv 91/680/EØF om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring, med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser, af direktiv 77/388/EØF). Direktivet indeholder en række mængde- og værdimæssige begrænsninger for det afgiftsfrie salg. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af toldlovens § 80, jf. lovforslagets § 1, nr. 26«, jf. Folketingstidende 1992/93, tillæg A, spalte 1183-1184.

Rådets direktiv 91/680/EØF behandlede hovedsageligt overgangsordningen i forbindelse med oprettelsen af det indre marked, som ikke længere er gældende.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at nyaffatte momslovens § 34, stk. 6, således, at levering af varer foretaget af butikker i toldlufthavne til rejsende, der udfører varerne i forbindelse med udrejse til steder uden for EU vil

være fritaget for afgift. Fritagelsen vil alene omfatte levering af varer til rejsende, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU eller Norge.

Lovforslaget har til formål at fastsætte specifikke regler om afgiftsfrit salg i toldlufthavne. Forslaget ændrer ikke på den kreds af rejsende, som kan opnå afgiftsfritagelse med lempede dokumentationskrav i henhold til Skatteforvaltningens gældende praksis for rejsende i toldlufthavne (forenklet ordning).

Med det foreslåede vil butikker i toldlufthavne blive anset for omfattet af proceduren ”en anden oplagsprocedure end toldoplæg”, jf. momssystemdirektivets artikel 158, stk. 1, litra a, jf. artikel 146, stk. 1, litra b., hvorefter medlemsstaterne kan fritage visse transaktioner ved udførelse.

Der vil på denne baggrund blive tilvejebragt et hjemmelsgrundlag til den gældende praksis, hvorefter Skatteforvaltningen tillader moms frit salg direkte til rejsende i told- og afgiftsfrie butikker i toldlufthavne med lempede dokumentationskrav (forenklet ordning). Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Forslaget vil alene omfatte levering af varer til rejsende, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU. Beløbsgrænserne i § 34, stk. 1, nr. 5, på henholdsvis 300 kr. og 1.200 kr. finder tilsvarende anvendelse.

Forslaget vil ikke finde anvendelse på leveringer til rejsende, der har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge, da det i forbindelse med den almindelige turistsalgsordning er en betingelse for godtgørelse af dansk moms, at de norske myndigheder har bekræftet, at der er betalt importmoms i Norge.

Det foreslås desuden, at skatteministeren bemyndiges til blandt andet at fastsætte nærmere regler om administration af den foreslåede ordning, herunder krav til butikernes opbevaring af dokumentation i forbindelse med det momsfrie salg og krav til hvilke oplysninger butikkerne skal notere m.v.

Med det foreslåede vil skatteministeren blive bemyndiget til at fastsætte regler i momsbekendtgørelsen om administrationen af den foreslåede ordning.

2.3. Ændring af særordningen for salg af brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter

2.3.1. Gældende ret

Ikkeafgiftspligtige personer, det vil sige personer, der ikke er momspligtige og dermed ikke er momsregistreret (f.eks. en privatperson eller en momsfritaget virksomhed), må ikke ved salg fakturere for varer med moms, herunder brugte varer m.v. Private personer og momsfritagne virksomheder har ligeledes ikke mulighed for at fradrage deres købsmoms. Når en virksomhed køber brugte varer m.v. fra sådanne personer med henblik på videresalg, er der derfor hverken

købsmoms at fradrage eller mulighed for få fradrag for den af privatpersonen eller den momsfritagne virksomhed oprindeligt betalte moms. Pålægges videresalget af varen moms af hele salgsprisen efter normale momsregler, vil der komme moms på den oprindeligt betalte moms og således blive betalt ”dobbeltmoms”.

Brugtmomsordningen i momslovens kapitel 17 er en særordning, hvorefter momspligtige virksomheder, der videreforsælger brugte varer købt fra ikkeafgiftspligtige personer, kan undgå dobbelt betaling af moms, idet ordningen gør det muligt alene at beregne moms af fortjenesten i stedet for af hele salgsprisen. Ordningen er valgfri, og det er altid muligt for virksomhederne at anvende momslovens almindelige regler.

Efter brugtmomsordningen skal en momspligtig videreforsælger af brugte varer m.v. som hovedregel afregne afgiften pr. solgt genstand. Afgiftsgrundlaget opgøres som 80 pct. af forskellen mellem salgsprisen og købsprisen. Hvis købsprisen overstiger salgsprisen, kan det overskydende beløb ikke fratrækkes i afgiftsgrundlaget for andre salg. Denne hovedregel findes i momslovens § 70, stk. 1.

I tilfælde, hvor der ikke kan ske afgiftsbetaling for den enkelte vare som nævnt ovenfor, fordi der foreligger et samlet køb eller salg, og hvor prisen på den enkelte vare ikke kan identificeres, opgøres afgiftsgrundlaget for de pågældende varer under ét for afgiftsperioden, også kaldet samleordningen. Afgiftsgrundlaget udgør 80 pct. af forskellen mellem værdien af køb og salg foretaget i perioden. Hvis værdien af køb overstiger værdien af salg i en periode, kan det overskydende beløb medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode.

Samleordningen er for de fleste virksomheder administrativt lettere at anvende end hovedreglen, og som en yderligere lettelse kan virksomheder, der bruger samleordningen, bruge den på alle deres salg af brugte varer m.v., uanset at momsen af nogle af varerne godt kan opgøres enkeltvis efter hovedreglen. Hermed skal de kun bruge én opgørelsesmetode. Reglerne for samleordningen findes i momslovens § 70, stk. 5.

Der findes særlige regler for beregning af afgiftsgrundlaget ved salg af brugte personmotorkøretøjer, jf. momslovens § 71.

Herudover er der mere generelle bestemmelser for anvendelse af reglerne for særordning i kapitel 17. For det første må der i henhold til momslovens § 70, stk. 2, ikke i fakturaen for et salg anføres momsbeløb eller anden angivelse, hvoraf momsbeløbets størrelse kan beregnes. For det andet er der i momslovens § 70, stk. 4, hjemmel til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskabsførelse, som i praksis er udmøntet ved, at der i momsbekendtgørelsens §§ 116, 116 a og 117, jf. bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015, er fastsat såvel nærmere krav til regler om fakturaer og regnskaber.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på at lette de administrative byrder for virksomheder, der efter gældende regler kun kan bruge brugtmomsordningens hovedregel om, at fortjenesten og dermed momsbeløbet skal beregnes pr. solgt brugt genstand, er det overvejet, om også sådanne virksomheder skal tillades at bruge den i mange tilfælde administrativt lettere samleordning, som egentlig er beregnet som en særregel i de tilfælde, hvor fortjenesten ikke kan opgøres pr. genstand. En opgørelse pr. genstand kan f.eks. ikke foretages, hvis enten købs- eller salgspris for den enkelte genstand ikke kendes. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en række varer, der er indkøbt til samlet pris, efterfølgende sælges enkeltvis.

Det har indgået i overvejelserne, at virksomheder, der blot har enkelte varer, hvor enten købs- eller salgspris ikke er kendt, allerede efter gældende regler kan anvende samleordningen på alle deres varer. Det antages, at langt de fleste virksomheder, der handler med brugte varer m.v. relativt let kan opfylde betingelsen om at have enkelte varer, hvor enten købs- eller salgspris ikke er kendt, hvorved det må antages, at langt hovedparten af de virksomheder, der ønsker at anvende samleordningen, allerede gør det i dag.

Det foreslås derfor at udvide samleordningen, således at princippet i ordningen også kan anvendes af virksomheder, hvor prisen på alle de enkelte vare kan identificeres. Det foreslås samtidig at flytte bestemmelsen om samleordningen fra § 70, stk. 5, til et nyt stk. 2 i § 70, således at samleordningen står umiddelbart efter hovedreglen i stk. 1.

Formålet med forslaget er at sikre simple og enkle regler for erhvervslivet.

Forslaget medfører, at alle momspligtige virksomheder, der videresælger brugte varer m.v. (bortset fra brugte personmotorkøretøjer), kan vælge at anvende samleordningen uanset, om købs- og salgspris for alle varerne er kendte. I de tilfælde, hvor værdien af køb i perioden overstiger værdien af salg i perioden, kan det overskydende beløb, ligesom i den gældende samleordning, medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode. Virksomheder, der i dag anvender samleordningen, fordi de ikke kan afgiftsberigtige alle de enkelte varer særskilt, fordi der foreligger et samlet køb eller salg for nogle af dem, kan efter det foreslåede fortsætte med at bruge samleordningen uændret.

Det forventes, at forslaget vil betyde, at flere virksomheder vil anvende samlerordningen end efter gældende regler, herunder kan der være virksomheder, der hidtil har valgt at bruge de almindelige momsregler, der fremover vil vælge at anvende brugtmomsreglernes samleordning. Det antages dog, at mange virksomheder, der efter gældende regler har valgt at anvende de almindelige momsregler, har og vil anse dette for fordelagtigt, fordi de enten har relativt store indkøb, der ikke kan anvendes brugtmomsregler på, (f.eks. fordi varerne er købt med moms fra momspligtige virksomheder) eller fordi de har et relativt stort salg til virksomheder, der på grund af momsfradragsret foretrækker, at der anvendes almindelige momsregler.

De gældende regler for beregning af afgiftsgrundlaget ved salg af brugte personmotorkøretøjer i momslovens § 71 ændres ikke.

Herudover foreslås det af hensyn til at øge gennemsigtigheden i reglerne, at de to bestemmelser, der er generelle for anvendelse af brugtmomsreglerne og dermed gælder uanset, om der er tale om brugte varer m.v. i § 70 og brugte personmotorkøretøjer i § 71, flyttes fra den nuværende placering i § 70 til en ny § 71 a.

Den ene bestemmelse findes i § 70, stk. 2, hvor det er fastsat, at når brugtmomsreglerne i kapitel 17 anvendes, må der ikke i fakturaen anføres momsbeløb eller anden angivelse, hvoraf momsbeløbets størrelse kan beregnes. Den anden bestemmelse findes i § 70, stk. 4, hvor det i 1. pkt. er fastsat, at en virksomhed skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, hvor der er betalt moms efter brugtmomsreglerne i kapitel 17, og i 2. pkt. indeholder en hjemmel til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskabsførelse.

Fakturakrav er efter gældende regler anset for omfattet af begrebet regnskabsførelse. I forbindelse med at hjemlen foreslås flyttet til en ny § 71 a, foreslås det, at hjemlen præciseres således at faktureringskrav nævnes eksplicit.

2.4. Ændring af kravet om sikkerhed ved midlertidig indførsel

2.4.1. Gældende ret

Reglerne om indførsel af varer er blandt andet reguleret i momslovens kapitel 8 om afgiftsfritagelser. Efter momslovens § 36, stk. 1, er indførsel af varer fra steder uden for EU fritaget for afgift. Der er blandt andet fritagelse for afgift, når der er toldfrihed ved midlertidig indførsel, jf. § 36, stk. 1, nr. 1, 1. pkt.

Reglerne om afgiftsfrihed ved midlertidig indførsel følger reglerne om toldfrihed ved midlertidig indførsel. Toldreglerne indeholder en udtømmende opregning af de tilfælde, hvor varer kan indføres midlertidigt med fuldstændig toldfrihed (fritagelse). Der henvises til artikel 253, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen.

Opregningen i toldreglerne omfatter blandt andet transportmidler, paller, containere, rejsendes personlige effekter og varer, der importeres til sportsbrug, velfærdsmateriel for søfolk, medicinsk og kirurgisk udstyr og laboratorieudstyr, dyr og varer til brug i grænseområder. Der henvises til artikel 206-236 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen. Der er desuden indgået en særtaftale, hvorefter kunstnere, hvis særlige betingelser er opfyldt, kan opnå fuldstændig toldfritagelse, når de selv medbringer deres egen kunst.

Ved udtrykket midlertidig indførsel forstås, at varerne allerede ved indførslen er bestemt til at skulle genudføres fra EU i uforandret stand inden for nærmere fastsat frist for genudførsel. Fristerne for genudførsel er typisk mellem 6 og 24 måneder.

Det bemærkes, at der er tale om en betinget afgiftsfritagelse ved midlertidig indførsel. Der skal således ved midlertidig indførsel stilles sikkerhed for afgiften på samme måde og under samme betingelser som fastsat ved toldfrihed ved midlertidig indførsel, jf. § 36, stk. 1, nr. 1, 2. pkt.

Visse virksomheder skal dog ikke stille sikkerhed ved midlertidig indførsel. Det gælder registrerede virksomheder med fuld fradragsret efter § 37, godtgørelsesberettigede virksomheder efter § 45 og offentlige institutioner, jf. § 36, stk. 1, nr. 1, 3. pkt.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at kravet om sikkerhed ved midlertidig indførsel i momslovens § 36, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., afskaffes ved midlertidig indførsel fra Færøerne eller Grønland, hvis varemodtageren er etableret i Danmark, på Færøerne eller i Grønland.

Med det foreslåede vil reglerne om midlertidig indførsel blive forenklet, og der vil blive fjernet en hindring inden for Rigsfællesskabet.

2.5. Ændring af momsfritagelse og momsgodtgørelse for diplomater m.v.

2.5.1. Gældende ret

Reglerne om afgiftsgodtgørelse for diplomater m.v. er reguleret i momslovens kapitel 8 om afgiftsfritagelser og kapitel 10 om afgiftsgodtgørelse.

Efter momslovens § 36, stk. 3, 1. pkt., er der under visse betingelser afgiftsfrihed for varer til fremmede staters herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttede personer med diplomatiske rettigheder. Afgiftsfriheden omfatter desuden indførsel af varer, som foretages af visse internationale organisationer, i det omfang de er anerkendt som sådanne af de myndighederne i EU-landet, der er værtsland for disse internationale organisationer, eller af medlemmer af disse organisationer inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted, jf. § 36, stk. 3, 3. pkt.

I momslovens kapitel 8 er der ikke fastsat begrænsninger for, hvilke typer af varer der kan ydes momsfritagelse for efter § 36, stk. 3. Der er heller ikke fastsat nogen nedre eller øvre beløbsgrænser for, hvornår der kan ydes momsfritagelse. Bestemmelsen i § 36 er dog begrænset af, at der i samme omfang og under samme betingelser, som er fastsat for toldfrihed, er afgiftsfrihed for moms, jf. stk. 3.

Hvis der er toldfrihed for den gruppe af personer, som er godtgørelsesberettigede efter § 36, stk. 3, vil der således som udgangspunkt kunne ske indførsel af varer uden moms, f.eks. indførsel af personmotorkøretøjer her til landet. For så vidt angår indførsel af personmotorkøretøjer bemærkes det, at det almindeligvis fremgår af værtskabsaftaler for internationale organisationer og tilknyttede personale, at afgiftsfritagelse for moms er betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder

denne status i to år efter købet. Der er dog ikke fastsat nogen regler for, hvordan momsen skal håndteres, hvis den fritagelsesberettigede ikke opretholder denne status i to år efter købet, f.eks. regler om betalingspligt og solidarisk hæftelse.

Afgiftsfriheden efter momslovens § 36 suppleres af regler om godtgørelse af afgift til en række juridiske og fysiske personer i momslovens § 45. Det bemærkes, at § 45 også indeholder visse afgiftsfritagelser.

Hovedreglen om godtgørelse af afgift fremgår af momslovens § 45, stk. 2. Efter § 45, stk. 2, 1. pkt., ydes der blandt andet godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader og personale, der er diplomatisk anmeldt, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Der ydes desuden godtgørelse af afgift til fremmede staters herværende konsulære repræsentationer med udsendt og konsulært anmeldt personale og det udsendte og konsulært anmeldte personale, jf. stk. 2, 2. pkt.

Der ydes endvidere godtgørelse af afgift til herværende internationale organisationer og tilknyttet personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som godtgørelsesberettiget, jf. stk. 2, 3. pkt. Tilsvarende kan der ydes godtgørelse for fremmede staters herværende honorære konsulers indkøb, i det omfang de indkøbte varer og ydelser skal anvendes fuldt ud i forbindelse med den konsulære tjeneste, jf. § 45, stk. 2, 4. pkt.

Der er fastsat visse begrænsninger for, hvilke typer af varer der kan ydes momsgodtgørelse til i medfør af momslovens § 45, stk. 2. Der ydes ikke godtgørelse af afgift efter stk. 2 ved køb af antikviteter, løsøre købt på auktion, brugt løsøre, gavekort og gavemærker, broafgifter, entrébilletter til underholdning, medlemskab af klubber og foreninger, medicin, ammunition og våben, jf. momslovens § 45, stk. 3. For den gruppe af personer, som er godtgørelsesberettigede efter stk. 2, vil øvrige varer som udgangspunkt være omfattet af momsgodtgørelsen.

Samtidig kan fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale efter stk. 2 her i landet afgiftsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder, i samme omfang som disse varer kan købes punktafgiftsfrit, jf. momslovens § 45, stk. 4.

Fritagelsen i § 45, stk. 4, omfatter blandt andet indkøb af personmotorkøretøjer her i landet. I den forbindelse bemærkes, at det almindeligvis fremgår af værtskabsaftaler for internationale organisationer og tilknyttede personale, at afgiftsfritagelse for moms for indkøb af personmotorkøretøjer er betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder denne status i to år efter købet. Der er dog ikke fastsat nogen regler for, hvordan momsen skal håndteres, hvis den fritagelsesberettigede ikke opretholder denne status i to år efter købet, f.eks. regler om betalingspligt og solidarisk hæftelse, ligesom det er tilfældet ved indførsel, jf. ovenfor om § 36.

Af administrative hensyn er der fastsat en minimumsbeløbsgrænse for, hvornår der kan ydes

godtgørelse efter § 45, stk. 2. For at opnå godtgørelse af afgift skal det enkelte køb mindst udgøre et grundbeløb på 1.432 kr. inklusive moms (2010-niveau) og fremgå af én regning eller faktura og være betalt i én transaktion, jf. § 45, stk. 9, 1. pkt. Det er således ikke muligt at indgive flere regninger/fakturaer betalt i flere transaktioner vedrørende køb af samme dato og fra samme sælger, medmindre beløbet på hver regning/faktura udgør mindst 1.432 kr. inkl. moms.

Godtgørelsen efter stk. 9 opgøres pr. kvartal, og anmodning skal være indgivet senest den 20. i måneden efter kvartalets udløb, jf. § 45, stk. 9, 2. pkt. Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan dog vælge at behandle en anmodning om momsgodtgørelse, som er indgivet efter fristens udløb, hvis særlige omstændigheder taler herfor, jf. § 45, stk. 9, 3. pkt. Anmodningen skal underskrives af chefen for den pågældende ambassade, konsulat eller internationale organisation eller en person, som er bemyndiget af denne til at underskrive anmodninger om momsgodtgørelse, jf. § 45, stk. 9, 4. pkt.

Efter de nuværende regler er der ikke nogen øvre grænse for omfanget af godtgørelse efter momslovens § 45, stk. 2, jf. stk. 9.

Beløbsgrænsen nævnt i momslovens § 45, stk. 9, gælder dog ikke for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloaktydelser, jf. § 45, stk. 10. Det i stk. 9 nævnte beløb reguleres efter personskattelovens § 20, hvorefter der sker en årlig regulering, jf. § 45, stk. 11.

Udenrigsministeriet administrerer godtgørelsesordningen efter momslovens § 45, stk. 2, 1-3. pkt., idet reglerne om momsgodtgørelse til honorære konsulter dog administreres af Skatteforvaltningen, jf. § 45, stk. 5 og 7.

Det bemærkes, at kapitel 10 ligeledes regulerer godtgørelse af afgift til NATO og NATO's tilknyttede personale, jf. blandt andet momslovens § 45, stk. 2, 3. pkt., 2. led. Denne ordning administreres af Forsvarsministeriet, jf. momslovens § 45, stk. 6. Disse regler beskrives ikke nærmere i nærværende punkt.

Det bemærkes i øvrigt, at efter momslovens § 46, stk. 1, påhviler betalingspligten for momsen i forbindelse med den fritagelsesberettigede persons indkøb af personmotorkøretøjet leverandøren.

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås overordnet at justere reglerne om afgiftsfritagelse og momsgodtgørelse for diplomater m.v. i medfør af momsloven.

For det første foreslås det at indsætte en regel i kapitel 8, som vil indebære, at afgiftsfritagelsen ved indførsel af personmotorkøretøjer efter § 36 gøres betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse for afgift ved indførsel af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indførsel af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes

til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtsskabsaftale.

Med det foreslåede vil momslovens regler om indførsel af personmotorkøretøjer for diplomater m.v. svare til det, som almindeligvis fremgår af bilaterale værtsskabsaftaler, og der vil kunne blive indført en administrativ praksis på baggrund af den foreslåede regel, som vil være ens for hele den personkreds, som er omfattet af § 36.

Tilsvarende og for det andet foreslås det at indsætte en regel i kapitel 10, som vil indebære, at afgiftsfritagelsen ved indkøb af personmotorkøretøjer her i landet efter § 45 gøres betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse ved indkøb af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indkøbet af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtsskabsaftale.

Med det foreslåede vil momslovens regler om indkøb af personmotorkøretøjer for diplomater m.v. svare til det, som almindeligvis fremgår af bilaterale værtsskabsaftaler (og den foreslåede tilsvarende regel ved indførsel), og der vil kunne blive indført en administrativ praksis på baggrund af den foreslåede regel, som vil være ens for hele den personkreds, som er omfattet af § 45.

For det tredje foreslås det at indsætte en regel om, at den relevante personkreds maksimalt vil kunne få godtgjort afgift af indkøb for 500.000 kr. (2021-niveau) i et kalenderår.

Med det foreslåede vil der – som supplement til minimumsbeløbsgrænsen – blive indført et loft over godtgørelsesordningen efter § 45 (med undtagelse af NATO's tilknyttede personale).

For det fjerde foreslås som en konsekvens af forslaget om, at der foreslås indsat en maksimumbeløbsgrænse for godtgørelsesordningen i § 45, at det præciseres i bestemmelsens stk. 10, at undtagelsen i dette stykke fortsat angår minimumsbeløbsgrænsen, jf. stk. 9, 1. pkt.

For det femte foreslås, at den foreslåede maksimumbeløbsgrænse for godtgørelsesordningen i § 45 vil blive reguleret efter personskattelovens § 20. Med det foreslåede vil beløbsgrænsen kunne følge lønudviklingen i samfundet.

For det sjette foreslås en række supplerende ændringer som konsekvens af de ovenfor beskrevne foreslåede ændringer om betingelserne for indførsel og indkøb af personmotorkøretøjer, hvorefter fritagelserne blandt andet gøres betinget af, at status ikke ændres i en periode på 2 år.

I den forbindelse foreslås det af hensyn til korrekt og effektiv opkrævning af momsen blandt andet, at der indføres en oplysnings- og betalingspligt for den fritagelsesberettigede person, som ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj. Med det foreslåede vil der blive indført hjemmel til opkrævning af moms, hvis

betingelserne for fritagelsen ikke længere opfyldes.

Det foreslås samtidig, at der indføres en regel om solidarisk hæftelse for den køber, som erhverver et afgiftsfritaget personmotorkøretøj af en fritagelsesberettiget sælger.

Endelig foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om den foreslåede oplysnings- og betalingspligt.

2.6. Indførelse af midlertidige momsfrigtagelser som reaktion på covid-19-pandemien

2.6.1. Gældende ret

Europa-Kommissionen og EU-agenturer og -organer har ikke efter gældende momsregler mulighed for at foretage momsfri indkøb af varer, som doneres til brug for bekæmpelse m.v. af Covid-19 i EU-landene. Kommissionen m.v. udgør offentlige myndigheder, hvorfor de i medfør af momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF) anses som endelige forbrugere, når de indkøber varer og ydelser. De har derfor heller ikke fradragsret for købsmoms i forbindelse med indkøb af varer og ydelser, der er belagt med moms.

Når Kommissionen m.v. indkøber varer med henblik på donation til brug i relevante EU-lande, vil salgsvirksomheden kunne sælge momsfrit, mens Kommissionen m.v. som offentlig myndighed skal betale erhvervsmoms og derfor momsregistreres og indbetale momsen til de EU-lande, hvortil varerne transporteres.

2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende momsregler betyder, at den ikke fradragsberettigede købsmoms bliver en direkte omkostning for Europa-Kommissionen og agenturer og organer oprettet i henhold til EU-retten, når de indkøber varer og ydelser med moms. Momspligten betyder således i sidste ende, at Kommissionen m.v. inden for samme budgetramme kan indkøbe færre varer, end det ville være tilfældet, hvis der havde været mulighed for at fradrage købsmomsen.

Da der fortsat er presserende behov for at have et beredskab til håndtering af den nuværende sundhedskrise, er der med Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 vedtaget en momsfritagelse, når Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, indkøber varer eller ydelser som led i udførelsen af deres opgaver for at reagere på covid-19-pandemien. De vedtagne direktivregler skal sikre, at de foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af de forskellige EU-initiativer, ikke hæmmes af købsmomsomkostninger, eller administrative omkostninger til momsregistreringer og momsindbetalinger.

Direktivet skal gennemføres i national ret senest den 31. december 2021.

Det foreslås, at direktivet gennemføres ved indsættelse af to ny paragraffer i momsloven, hvor § 34 b bliver momsfritagelse for leveringer af varer og ydelser inden for EU til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, når varerne eller ydelserne er

indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. § 36 a bliver en tilsvarende momsfratagelse for indførsel af varer fra steder uden for EU.

Da hensynet bag momsfratagelserne er at sikre den mest optimale udnyttelse af givne budgetter, som de omhandlede EU-institutioner har fået tildelt til opgaver i relation til håndteringen af covid-19-pandemien, foreslås det i overensstemmelse med EU-reglerne, at momsfratagelserne ikke gælder, hvis de indkøbte varer eller ydelser, eller de indførte varer, straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten. Det foreslås i den forbindelse fastsat, at den, der har modtaget en momsfri levering, hvor momsfratagelsen blev anvendt her i landet, eller indført varer momsfrit her til landet, men hvor betingelserne for momsfriheden senere ikke længere er opfyldt, skal underrette Skatteforvaltningen, med henblik på korrektion og momsbetaling af varerne eller ydelserne efter momsreglerne på leverings- eller indførselstidspunktet. Korrektionen ved en efterfølgende momspligt vil f.eks. kunne foretages ved hjælp af en efterfølgende momsangivelse.

Da varigheden af covid-19-pandemien og dermed behovet for momsfratagelserne ikke kendes, er der ikke foreslået et fast tidspunkt for, hvornår fratagelserne ophører med at kunne anvendes. Det er derimod i overensstemmelse med EU-reglerne foreslået, jf. lovforslaget § 14, stk. 4, at fratagelserne får tilbagevirkende kraft fra og med den 1. januar 2021.

Gennemførelse af EU-direktiver i dansk lovgivning skal fremgå ved henvisning til direktivet i en fodnote. Det foreslås derfor, at der i fodnote 1 til momsloven indsættes en henvisning til Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fratagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien.

2.7. Justering af momsfratagelsen for undervisning

2.7.1. Gældende ret

Momsloven indeholder i § 13, stk. 1, nr. 3, en momsfratagelse for undervisning. I henhold til ordlyden gælder fratagelsen for skoleundervisning og undervisning på videregående uddannelsesinstitutioner, faglig uddannelse, herunder omskoling, og anden undervisning, der har karakter af skolemæssig eller faglig undervisning, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. I bestemmelsen er det desuden fastsat, at fratagelsen ikke omfatter kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v.

Skole- og universitetsundervisning omfatter først og fremmest undervisning på folkeskole-, gymnasie- og universitetsniveau. Begrebet skoleundervisning er ikke begrænset til undervisning, der leder til eksaminer for at opnå en kvalifikation, eller for at opnå en uddannelse til at kunne udøve et erhverv. Begrebet omfatter også aktiviteter, hvor undervisningen gives i skoler for at udvikle elevernes eller de studerendes almene kundskaber eller evner forudsat, at disse aktiviteter ikke er af rent rekreativ karakter.

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 3, implementerer artikel 132, stk. 1, litra i og litra j, i momssystemdirektivet.

Momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra i, momsfratager uddannelse af børn og unge, skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse eller omskoling samt levering af ydelser og varer med nær tilknytning hertil, som præsteres af offentligretlige organer med disse formål eller af andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som havende tilsvarende formål.

Danmark har i momsloven implementeret betingelsen i litra i om, at undervisningen skal præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af medlemsstaten, og som har tilsvarende formål, ved at indføre en begrænsning af fritagelsen. Begrænsningen består i, at kursusvirksomhed primært rettet mod erhvervsdrivende, når denne kursusvirksomhed drives med gevinst for øje, ikke er omfattet af fritagelsen. Ved vurderingen af, om virksomheden drives med gevinst for øje, er det afgørende, om formålet med virksomheden er at indtjene overskud til ejeren eller til eventuelt at dække andre aktiviteter. Det er således ikke diskvalificerende i forhold til momsfratagelsen, at der systematisk tilstræbes et overskud, som anvendes til at udføre de momsfratagne eller nært beslægtede ydelser.

Ved vurderingen af, om kursusvirksomheden drives med gevinst for øje, skal der alene medtages virksomhedens kursusaktiviteter, mens virksomhedens eventuelle andre aktiviteter ikke skal medtages i vurderingen, jf. Vestre Landsrets dom af 12. maj 2010, SKM2010.382.VLR.

Momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra j, momsfratager privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau. Denne momsfratagelse gælder alle, der giver privattimerne, og er således ikke begrænset til, at de personer, der giver privattimer, skal være offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af medlemsstaten.

Bestemmelsen i momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra j, om at privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau er momsfrataget, er i henhold til praksis indfortolket i den gældende momsfratagelse for undervisning i § 13, stk. 1, nr. 3.

I tilknytning til undervisningsfratagelsen i lovens § 13, stk. 1, nr. 3, kan det bemærkes, at den hidtil gældende danske fortolkning af, hvad der anses for ”skoleundervisning” i fritagelsens forstand er blevet underkendt af EU-Domstolen i sag C-449/17, A & G Fahrschul-Akademie GmbH mod Finanzamt Wolfenbüttel (herefter i sag C-449/17).

Efter hidtil gældende dansk praksis er f.eks. undervisning i sprog, musik, legemsøvelser, håndarbejde og tegning, blevet anset for skoleundervisning og omfattet af fritagelsen, undtagen når der er tale om kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v. Denne praksis fulgte bemærkningerne til fritagelsesbestemmelsen i lov nr. 375 af 18. maj 1994, jf. L 124, Folketingstidende 1993-94, tillæg A, spalte 4315-4448, og er blandt andet understøttet af Vestre Landsrets dom af 12. januar 2001,

SKM2021.121.VLR, hvor retten anerkendte, at private motionscentres ydelser til private i form af undervisning i legemsøvelser er momsfrataget, såfremt ydelserne indeholder et væsentligt element af undervisning. Denne gældende praksis er beskrevet i Skatteforvaltningens juridiske vejledning afsnit D.A.5.3.

EU-Domstolen har imidlertid i sag C-449/17 fastslået, at køreskoleundervisning til erhvervelse af kørekort til kategori B (almindelig bil) og C1 (lille lastbil) ikke er omfattet af begrebet ”skole- og universitetsundervisning” i momssystemdirektivets art. 132, stk. 1, litra i, da en sådan undervisning anses som specialiseret undervisning, der ikke i sig selv er ensbetydende med at overføre viden og færdigheder vedrørende en bred og varieret mængde af emner såvel som uddybning og udvikling heraf, hvilket kendetegner skole- og universitetsundervisning.

EU-Domstolens fortolkning af momsfratagelsen for undervisning, herunder hvad der kendetegnes ”skoleundervisning” skal afspejles i den danske fortolkning af direktivbestemmelsen. Dommen kræver ikke lovændring, men alene en ændring af praksis, der foretages af Skatteforvaltningen. Praksisændringen vil indsnævre momsfratagelsen og medføre, at nogle udbydere af undervisning går fra at levere momsfri undervisning til at levere momspligtig undervisning, idet undervisningen ikke længere anses for at være ”skoleundervisning”.

2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den gældende momsfratagelse for undervisning i momslovens § 3, stk. 1, nr. 3, omfatter i praksis både momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra i og litra j. Imidlertid er litra j, hvorefter privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau er momsfrataget, ikke nævnt direkte i fritagelsen i momslovens fritagelsesbestemmelse, men er i praksis indfortolket i den.

Det foreslås, at ordlyden i momssystemdirektivets art. 132, stk. 1, litra j, indsættes som 2. pkt. i momslovens undervisningsfritagelse i § 13, stk. 1, nr. 3, således at det direkte fremgår, at også privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau er omfattet af momsfratagelsen.

I henhold til momssystemdirektivet er momsfratagelsen i art. 132, litra j vedrørende privattimer ikke, på samme måde som den øvrige momsfratagelse for undervisning i litra i, begrænset til undervisning præsteret af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af medlemslandet. Som konsekvens heraf foreslås det præciseret, at begrænsningen i det gældende 2. pkt., der bliver 3. pkt., ikke gælder for det nyindsatte 2. pkt. vedrørende privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau.

2.8. Tekniske justeringer i momslovens e-handelsregler

2.8.1. Gældende ret

Momslovens kapitel 16 indeholder en række særregler i relation til grænseoverskridende salg af ydelser til forbrugere i EU, fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer.

Til og med den 30. juni 2021 var særreglerne begrænset til levering af elektroniske ydelser,

teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser. Disse særregler blev indsat ved lov nr. 554 af 2. juni 2014. Loven indførte blandt andet en regel om, at elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private i EU-lande, hvor sælgervirksomheden ikke er etableret, fra 1. januar 2015 skal betales i kundens land i stedet for som tidligere i sælgers land. Samtidig blev der etableret særordninger (One Stop Shop-ordninger også kaldet OSS-ordninger), hvor sælgerne i ét EU-land kan angive og betale moms til alle de EU-lande, hvor virksomheden har kunder, og hvor virksomheden ikke er etableret. I momslovens §§ 66 – 66 c blev indsat specifikke bestemmelser for ikke-EU-ordningen for virksomheder, der ikke er etableret i EU, og i §§ 66 d – 66 f EU-ordningen, som er for virksomheder, der er etableret i EU, men ikke i forbrugslandet.

I § 66 b, stk. 2, og § 66 e, stk. 1, er det fastsat, at virksomheder, der ønsker at bruge henholdsvis ikke-EU-ordningen og EU-ordningen med Danmark som identifikationsland, skal anmelde påbegyndelse af leveringer, der ønskes omfattet af ordningen, elektronisk til Skatteforvaltningen.

I § 66 b, stk. 3, 1. pkt., og § 66 e, stk. 2, 1. pkt., fremgår, at ordningerne gælder fra den første dag i kalenderkvartalet efter, at anmeldelsen er afgivet. Som undtagelse fra denne hovedregel er i bestemmelsernes 2. pkt. fastsat, at hvis en virksomhed for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelsen finder sted, gælder ordningen fra første levering, forudsat at anmeldelsen sker senest den tiende dag i måneden, efter at den første levering er foretaget.

Ved lov nr. 810 af 9. juni 2020 blev særreglerne udvidet til at omfatte alle ydelser samt fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer. Reglerne trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020.

I henhold til § 66 e, stk. 1, som blev indsat ved lov nr. 554 af 2. juni 2014, skulle afgiftspligtige personer omfattet af særreglerne og med ønske om at anvende Danmark som identifikationsmedlemsland anmelde påbegyndelse af aktiviteterne omfattet af ordningen elektronisk til Skatteforvaltningen.

I lov nr. 810 af 9. juni 2020 blev § 66 e, stk. 1, affattet på ny. I bemærkningerne til lovforslaget er anført, at den nye affattelse alene er en konsekvens af, at EU-ordningen med lovforslaget foreslås udvidet til at omfatte alle ydelser, fjernsalg af varer inden for EU og visse indenlandske leveringer af varer. Ved den nye affattelse af § 66 e, stk. 1, er ordet ”elektronisk” dog ikke medtaget i ordlyden. Der har derfor i princippet siden den 1. juli 2021 ikke været krav om, at anmeldelsen til Skatteforvaltningen om påbegyndelse af brugen af særreglerne med Danmark som identifikationsland, skal ske elektronisk.

Endvidere skulle virksomheder omfattet af særreglerne for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester i henhold til momslovens § 66 g, stk. 1, 3. pkt., indtil den 1. juli 2021 indsende afgiftsangivelser for hver afgiftsperiode, uanset om der i perioden var leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningsydelser eller ej. Ved lov nr. 810 af 9.

juni 2020 blev denne bestemmelse ændret som en konsekvens af, at særreglerne blev udvidet til at omfatte alle ydelser og inkludere leveringer af fjernsalg af varer og visse nationale leveringer af varer. Med ændringen blev den gældende ordlyd ”elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningsydelser” ændret til ”varer og ydelser omfattet af ordningerne”.

Der skete dog en mindre teknisk fejl, således at ordlyden af § 66 g, stk. 1, 3. pkt., efter ikrafttrædelse af lov nr. 810 blev sprogligt forkert og lyder således ”1. pkt. gælder, uanset om der er foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af ordningerne omfattet af den anvendte særordning eller ej.”

2.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatteministeriet er blevet opmærksom på nogle mindre tekniske fejl i bestemmelserne om One Stop Shop-ordningerne, og selv om disse ikke vurderes at have praktisk betydning, bør de rettes.

For det første svarer den gældende ordlyd i § 66 b, stk. 3, 2. pkt., og § 66 e, stk. 2, 2. pkt., ikke fuldstændig til den tilsvarende ordlyd i Rådets forordning nr. 967/2012. I henhold til lovens bestemmelser skal det første salg, der kan omfattes af en af særordningerne, og den efterfølgende anmeldelse af påbegyndt virksomhed, foretages i samme kalenderkvartal, hvis ordningerne skal anvendes allerede fra den første levering. I henhold til såvel lovbemærkningerne til bestemmelserne, jf. L 153 fremsat den 12. marts 2014, jf. Folketingstidende 2013/14, tillæg A, og ordlyden i forordningen, vil en virksomhed imidlertid også kunne anvende en af særordningerne fra første salg, både hvis det første salg sker i samme kalenderkvartal som den efterfølgende angivelse, og hvis det første salg sker i kalenderkvartalet før angivelsen, idet det afgørende er, at angivelsen skal indgives senest den tiende i måneden efter det første salg.

Det foreslås, at ordlyden i § 66 b, stk.3, 2. pkt., og § 66 e, stk. 2, 2. pkt., bringes i overensstemmelse med EU-forordningen og lovbemærkningerne således, at det første salg ikke behøver at ske i samme kalenderkvartal, som den senere anmeldelse. Da forordningen er direkte gældende i alle EU-lande, vurderes ændringen ikke at have praktisk betydning.

Det foreslås for det andet, at ordlyden af § 66 e, stk. 1, justeres, således at det igen – ligesom det gjorde før den 1. juli 2021 – fremgår, at anmeldelse af påbegyndelse af brugen af særreglerne med Danmark som identifikationsland, skal ske elektronisk. Uanset den nuværende ordlyd i § 66 e, stk. 1, har det både indtil og fra og med den 1. juli 2021 været muligt at foretage anmeldelsen elektronisk. Da en sådan elektronisk anmeldelse antages at være mere fordelagtig for virksomhederne end en papirbaseret procedure, vurderes ændringen ikke at have praktisk betydning.

Det foreslås for det tredje, at ordlyden af § 66 g, stk. 1, 3. pkt., tilrettes således, at den sproglige fejl fjernes ved at ordene ”omfattet af den anvendte særordning” udgår. Tilretningen har ingen praktisk betydning.

2.9. Justering af betingelser for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove

2.9.1. Gældende ret

Efter en række nationale punktafgiftslove skal virksomheder i andre EU-lande registreres for fjernsalg af varer med nationale punktafgifter til Danmark, når de skal registreres for moms. Det drejer sig om følgende love: lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) (herefter batteriafgiftsloven), lov om afgift af bekæmpelsesmidler (herefter bekæmpelsesmiddelafgiftsloven), lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser (herefter cfc-afgiftsloven), chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven), lov om afgift af konsum-is (herefter isafgiftsloven), lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m. (herefter kvælstofafgiftsloven), lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler (herefter opløsningsmiddelafgiftsloven) og pvc-afgiftsloven.

Hvis der sker fjernsalg fra en virksomhed, der ikke er registreret for fjernsalg af varer med nationale punktafgifter, skal den danske forbruger, der modtager varen, selv sørge for at betale punktafgiften til Skatteforvaltningen.

På momsområdet blev den såkaldte OSS-ordning indført den 1. juli 2021. Med den nye OSS-ordning er der sket en række ændringer i reglerne om registrering og betaling af moms, når varer købes i andre EU-lande via e-handel. Blandt andet skal en virksomhed ikke længere registreres for moms i hvert enkelt medlemsland for at betale moms i forbrugerens land, da afregningen kan ske ved virksomhedens anvendelse af OSS-ordningen. Virksomheder med fjernsalg for ikke over 10.000 euro om året til forbrugere i andre EU-lande skal som udgangspunkt betale moms i etableringslandet i stedet for forbrugslandet.

Virksomheder fra andre EU-lande, der uanset fjernsalgsgrænsen på 10.000 euro er blevet frivilligt registreret for moms i Danmark og derfor betaler moms til Danmark, vil skulle registreres efter de relevante punktafgiftslove, i det omfang de har fjernsalg til danske forbrugere af punktafgiftspligtige varer.

Fra og med den 1. juli 2021 er det derfor som udgangspunkt kun virksomheder, som har fjernsalg på over 10.000 euro om året, og som ikke bruger OSS-ordningen, der ved fjernsalg til forbrugere i Danmark skal registreres for moms i Danmark, og som følge af momsregistreringen også skal registreres for punktafgifter.

2.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Før OSS-ordningen på momsområdet trådte i kraft den 1. juli 2021, skulle alle virksomheder i EU registreres for moms i Danmark, hvis de havde fjernsalg til danske forbrugere for over 280.000 kr. om året, og derfor også registreres for punktafgifter, når de kom over den grænse.

Indførelsen af OSS havde til hensigt at lette handlen på tværs af EU's grænser og sikre fair og lige konkurrencevilkår. Dette skete dels ved at ophæve de nationale momsfjernsalgsgrænser og i stedet

indføre en samlet EU-momsfjernsalgsgrænse på 10.000 euro for, hvorvidt der skal betales moms til forbrugslandet, og dels ved at virksomheder, der bruger ordningen, kun skal være momsregistreret i deres hjemland, fremfor at skulle være registreret i flere forskellige medlemslande. Herudover gælder der også nogle særregler f.eks. for virksomheder, der er registreret for moms i flere EU-medlemslande, og for virksomheder fra tredjelande.

Da grænsen for, om en virksomhed skal betale moms til forbrugslandet, er sænket, og da virksomhedens administrative byrder lettes ved at bruge OSS-ordningen, har virksomhederne et incitament til at bruge ordningen. Der antages derfor at være få virksomheder, der ligger over grænsen på 10.000 euro, der ikke vil benytte OSS.

Indførelsen af ordningen i Danmark havde den utilsigtede konsekvens, at det blev forbrugers ansvar at betale punktafgiften, når varer pålagt nationale punktafgifter er købt ved brug af fjernsalgsregler fra virksomheder i andre EU-lande via OSS. Det skyldes, at kravet om registrering for fjernsalg af varer, der er pålagt en national punktafgift, er afhængig af, om virksomheden skal registreres i Danmark for fjernsalg på momsområdet. Da virksomheder, der benytter OSS, ikke længere skal registreres for moms i Danmark, skal de efter gældende regler heller ikke registreres for nationale punktafgifter. Derfor falder pligten til at betale punktafgiften på forbrugeren.

Det er vurderingen, at det ikke er hensigtsmæssigt, at det er forbrugeren selv, der skal betale punktafgiften. Det skyldes en formodning om, at de fleste forbrugere ikke er bekendte med, at de skal betale afgiften og derfor uforvarende kan komme til at unddrage statskassen for afgiften. Det skyldes også, at det er en meget ressourcetung opgave for Skatteforvaltningen at håndhæve og kontrollere, om der bliver betalt afgift, da disse ekspeditioner skal ske manuelt for hver enkelt forsendelse.

Det foreslås derfor at ændre betingelserne for, hvorvidt en virksomhed skal registreres for fjernsalg af punktafgiftspligtige varer til danske forbrugere. Med det foreslåede vil registreringen ikke længere være betinget af, om virksomheden skal registreres for moms i Danmark, men om virksomheden skal betale moms til Danmark. Ændringen foreslås foretaget i batteriafgiftsloven, bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, cfc-afgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, isafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven, opløsningsmiddelafgiftsloven og pvc-afgiftsloven.

Det vil betyde, at virksomheder i andre EU-lande, der sælger eller formidler varer til danske forbrugere, som er pålagt nationale punktafgifter efter de førnævnte love, vil skulle registreres for den pågældende afgift i Danmark, hvis virksomheden har fjernsalg til andre EU-lande for over 10.000 euro om året. Dette skal gælde uanset om virksomheden bruger OSS eller ej.

Tilsvarende vil virksomheder, hvor fjernsalget ikke overstiger 10.000 euro om året, ikke skulle betale moms til Danmark, og derfor vil disse virksomheder heller ikke skulle registreres for punktafgifter i Danmark. Det vil ved fjernsalg fra disse virksomheder være den danske forbruger

selv, der skal betale afgiften. Dette svarer til gældende ret, men vil være i mere begrænset omfang, da grænsen for, hvornår virksomheden ikke vil skulle være registreret for punktafgift, ændres fra salg til Danmark på 280.000 kr. årligt til salg til EU på 10.000 euro årligt.

Nogle af de berørte punktafgiftslove indeholder en mulighed for, at danske virksomheder kan undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som de f.eks. fremstiller eller indfører, hvis værdien af varerne svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Det drejer sig om batteriafgiftsloven, cfc-afgiftsloven, emballageafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, isafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven, opløsningsmiddelafgiftsloven og pvc-afgiftsloven. For disse love foreslås denne valgmulighed udvidet, så den – under de samme vilkår som for de danske virksomheder – også omfatter virksomheder fra andre EU-lande, der ellers opfylder betingelserne for at skulle fjernsalgsregistreres for den pågældende punktafgift.

2.10. Ophævelse af overflødig bestemmelse samt ændring af en bestemmelses benævnelse

2.10.1. Gældende ret

I lov nr. 1295 af 5. december 2019 fremgår det, at en momsplichtig person for varer, der er indkøbt for mindre end 1.000 kr., og hvor der skal betales moms ved udtagning efter momslovens § 5, stk. 1, kan vælge at anvende den pris, som virksomheden har indkøbt varen for, som momsgrundlag i stedet for købsprisen forstået som restværdien af varen.

Bestemmelsen er ikke trådt i kraft.

Endvidere blev der ved § 5, nr. 12, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 indsat en bestemmelse i momsloven om tidspunktet for fradragsrettens indtræden. Denne bestemmelse blev indsat som § 36 a i lovens kapital 9 vedrører momsfradragsret. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. juli 2021.

2.10.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er nødvendigt at foretage en ophævelse af den ikke ikrafttrådte udtagningsbestemmelse i lov nr. 1295 af den 5. december 2019.

Bestemmelsen forudsatte tilladelse fra EU's Ministerråd på baggrund af forslag fra Europa-Kommissionen i henhold til momssystemdirektivets artikel 395. Videre fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen, at den kun vil blive sat i kraft i det omfang den nævnte godkendelse fra EU's ministerråd kunne opnås.

På baggrund af dialog med Europa-Kommissionen vurderes det ikke muligt at opnå den nødvendige godkendelse fra EU's ministerråd, hvorfor den ikke-relevante bestemmelse i lov nr. 1295 af den 5. december 2019 foreslås ophævet.

Herudover foreslås det i nærværende lovforslag, at der indsættes en ny bestemmelse om momsfrigtagelse ved indførsel af varer fra steder uden for EU foretaget af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, når varerne er indført som led i

udøvelsen af de opgaver, som de pågældende EU-institutioner har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Denne bestemmelse foreslås indsat i lovens kapitel 8 om afgiftsfritagelser efter § 36, der omhandler andre fritagelser ved indførelse. Denne nye bestemmelse foreslås derfor benævnt § 36 a.

Som konsekvens af indsættelsen af den ny § 36 a i kapitel 8, foreslås den § 36 a, der ved lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev indsat i lovens kapitel 9 om fradragsret, ophævet og i stedet indsat igen som ny § 36 b.

Forslagene om ophævelse af den gældende bestemmelse i kapitel 9 om fradragsrettens indtræden og genindsættelse af bestemmelsen under et nyt paragrafnummer medfører ikke materiel ændring, men er alene en ændring af bestemmelsens benævnelse fra § 36 a til § 36 b.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 260 mio. kr. fra 2023 eksklusiv virkning for DR og lignende public service-kanaler. Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet at udgøre ca. 200 mio. kr., og det skønnes at skatteudgifterne reduceres tilsvarende. Opgjort i varig virkning skønnes forslaget at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 260 mio. kr. og 200 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

Der skønnes ingen økonomiske konsekvenser for regionerne og kommunerne.

Tabel 3.1. Provenumæssige konsekvenser ved det samlede lovforslag

Mio. kr. (2021-niveau)	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2023
Umiddelbar virkning	-	260	260	260	260	260
Virkning efter tilbageløb	-	200	200	200	200	200
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-	200	200	200	200	200

Anm.: De provenumæssige konsekvenser er skønnet eksklusiv virkning fra DR og lignende public service kanaler. Afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

For så vidt angår lovforslagets dele vedrørende indførelse af midlertidige moms-fritagelser som reaktion på covid-19-pandemien og forenkling af ordningen for sikkerhedsstillelse af midlertidig import er det den foreløbige vurdering, at forslagene ikke vil have nævneværdige konsekvenser.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes på det foreliggende grundlag isoleret set at medføre udgifter på 0,2 mio. kr. i 2021, 3,4 mio. kr. i 2022, 7,3 mio. kr. i 2023, 5,1 mio. kr. i 2024, 2,8 mio. kr. i 2025 og 1,2 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Udgifterne kan primært henføres til kontrol, vejledning og registrering.

Lovforslaget er som udgangspunkt udarbejdet i overensstemmelse med principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være overholdt. Der er først og fremmest tale om enkle og klare regler, der vil kunne systemunderstøtte. Dernæst er der søgt sammenhæng på tværs, da der er sikret overensstemmelse mellem ordlyden i lovforslaget i forhold til begreber og beløbsgrænser m.v., som allerede anvendes i eksisterende lovgivning. Herudover er der tale om genbrug af data og offentlig infrastruktur, da eksisterende systemer anvendes og udvikles/ændres. Endelig giver de foreslåede regler mulighed for digital kontrol, da lovgivningen ikke udelukker, at der kan foretages risikobaseret kontrol.

3.1. Ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed

Forslaget om ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed, hvorefter meddelelse af licens vedrørende ophavsrettigheder pålægges moms vurderes at have økonomiske konsekvenser for det offentlige. Pålægelse af moms vurderes at medføre et merprovenu fra 2023 på ca. 200 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd eksklusiv virkning for DR og andre public service kanaler. Merprovenuet kan overvejende henføres til, at der lægges moms på betaling for licens til intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med tv-abonnementer. En mindre andel af provenuet forventes at komme fra momsfritagne virksomheders indkøb af rettigheder.

Forslaget indebærer isoleret set også et merprovenu fra public servicekanalers momsbetaling for licens til intellektuelle ejendomsrettigheder. Det er dog forudsat i aftale om afskaffelse af medielicensen, at public service-radio- og tv-stationer kompenseres fuldt ud for, at deres momsfradrag ret bortfalder 1. januar 2022 som følge af, at TV-licensen afskaffes. Det forventes derved, at provenuet fra og compensationen til public service-radio- og tv-stationer vil udligne hinanden. Derved er public service-radio- og tv-stationer udeladt af de provenumæssige konsekvenser.

3.2. Justering af forenklet ordning for turistsalg i toldlufthavn

For så vidt angår forslaget om justering af ordningen for turistsalg i toldlufthavn bemærkes, at da Skatteforvaltningen i dag tillader, at told- og afgiftsfrie butikker i lufthavne kan vælge et alternativt dokumentationskrav i forbindelse med den almindelige turistsalgsordning, vurderes det, at forslaget om en forenkling af ordning for butikker i toldlufthavn vil stemme overens med gældende praksis. Forslaget skønnes derfor ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.3. Ændring af særordningen for salg af brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter

Forslaget om at udvide muligheden for at anvende den forenklede opgørelse af moms ved salg af brugte varer periodevis i stedet for pr. salg vil medføre et begrænset mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd.

3.3. Justering af betingelser for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove

Forslaget om at ændre, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg af visse punktafgiftspligtige varer, medfører, at det fremover ikke vil være forbrugeren, der skal betale afgiften, men virksomheden. Forslaget har til hensigt at forhindre utilsigtede provenutab.

3.4. Øvrige forslag

De øvrige dele af lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed

For så vidt angår forslaget om ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed bemærkes, at pålæggelsen af moms på kunstneriske intellektuelle ejendomsrettigheder vurderes at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget forventes dog ikke at berøre momspligtige virksomheder, der køber licens til intellektuelle ejendomsrettigheder, da disse har fradragsret for moms.

For private forbrugere vil en pålæggelse af moms umiddelbart medføre højere priser på tv-abonnementer. Dette skyldes, at en lille del af prisen på forbrugeres tv-abonnementer er momsfrataget, da det anses som betaling for licens til intellektuelle ejendomsrettigheder, som tv-udbydere blot lægger ud for på forbrugernes vegne. Til produktion af tv anvendes rettigheder, hver gang der spilles en intro til en tv-serie, vises en film (filmmusik) eller spilles musik på musikkanaler m.v. Herved udgør produktion af tv, hvor rettigheder i dag ikke er momsbelagte, en stor del af merprovenuet som følge af momspålæggelsen.

Pålæggelsen af moms på licens til intellektuelle ejendomsrettigheder vil belaste momsfratagne virksomheder og foreninger, der bruger sådanne rettigheder. F.eks. tandlægen der spiller musik under tandbehandling, eller f.eks. privatskoler der via CopyDan betaler for licens til intellektuelle ejendomsrettigheder. Her vil betalinger til rettigheder fremover blive pålagt moms, og de momsfratagne virksomheder har ikke fradragsret for deres købsmoms. For momsfrataget virksomheder må det forventes, at momsbetalingen for licens vil blive overvæltet i priserne og dermed i sidste ende betalt af forbrugerne. Tilsvarende gælder de fleste foreninger, som må forventes at overvælte de øgede omkostninger i deres kontingenter.

For kunstnerne kan forslaget på den ene side potentielt komme kunstnerne til gode, da de i nogle tilfælde vil kunne fradrage moms ved køb af udstyr m.v., som kan henføres til ”produktion af rettigheder.” På den anden side vil pålæggelsen af moms på rettigheder dog alt andet lige reducere efterspørgslen for kunstnerne, når brugerne af rettigheder i forbindelse med f.eks. tv-abonnementer får højere priser.

Herudover vil public service-radio- og tv-stationer, der ikke opkræver betaling fra forbrugerne, og som ikke har fuld momsfradragsret, få en økonomisk belastning. Det er dog forudsat i aftalen om afskaffelse af medielicensen, at samtidig med at TV-licensen bortfalder den 1. januar 2022, og fradragsretten således forsvinder, vil de institutioner, der i dag har mulighed for at fradrage moms, kompenseres fuldt ud.

Herudover bemærkes, at lovændringen vil kræve it-systemændringer hos forvaltningsorganisationerne, der forvalter rettighederne på kunstnernes vegne. Systemændringerne vil medføre administrative engangsomkostninger for forvaltningsorganisationerne. Hertil kommer varige administrative omkostninger som følge af momspligten f.eks. ved udarbejdelse af momsregnskab m.v. Sidstnævnte gælder både kunstnerne og eventuelt forvaltningsorganisationerne.

Området for Bedre Regulering – Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget for så vidt angår justering af reglerne for kunstnerisk virksomhed medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af momspligten for rettighedshavende kunstnere i forhold til udarbejdelse og indberetning af momsregnskab. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Forvaltningsselskaber der sælger licens til brug af rettigheder vil med forslaget opnå ret til fradrag af købsmoms.

4.2. Ændring af særordningen for salg af brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter

For så vidt angår forslaget om justering af særordningen for salg af brugte varer bemærkes, at udvidelsen af muligheden for at anvende den forenklede opgørelse af moms periodevis i stedet for pr. salg forventes at indebærer en lempelse af momsen i forbindelse med salg af brugte varer.

Lovforslagets øvrige dele medfører ikke nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Principperne for agil lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om at justere, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg af visse punktafgiftspligtige varer, forventes at lette den administrative byrde for borgerne, da det med forslaget i mindre omfang vil være borgerne selv, der skal kontakte Skatteforvaltningen med henblik på at betale punktafgifter.

Lovforslagets øvrige dele har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget gennemfører Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som

reaktion på covid-19-pandemien.

Forslaget om at ændre momsfrigagelsen for undervisning i momslovens § 13, stk. 1, nr. 1, således at ordlyden i momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra j, indsættes direkte i momsfrigagelsen, tilpasser momslovens ordlyd til direktivets, og forslaget er dermed i overensstemmelse med momssystemdirektivet.

For så vidt angår forslaget om ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed bemærkes, at Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 foreskriver, at EU-lande, der pr. 1. januar 1978 fritog levering af kunstnere, herunder udøvende kunstnere, kan fortsætte hermed. Dog kan EU-lande ikke momsfrigage overdragelse af patenter, varemærker og lignende rettigheder, samt meddelelse af licenser vedrørende disse rettigheder. Meddelelse af licenser til f.eks. intellektuelle ejendomsrettigheder må anses som meddelelse af lignende rettigheder og kan derfor ikke momsfrigages i henhold til momssystemdirektivet. Lovforslaget sikrer, at momsloven bringes i overensstemmelse med EU-retten.

For så vidt angår forslaget om justering af den forenklede ordning for turistsalg i toldlufthavne bemærkes det, at artikel 158 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 giver mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade en anden oplagsprocedure end toldoplæg i en række tilfælde. Dette gælder eksempelvis, når varer er bestemt til afgiftsfrie butikker med henblik på levering af varer til rejsende, som medbringer varerne som personlig bagage, og som begiver sig til et tredjelandssområde eller et tredjeland ad luft eller søvejen, og hvor denne levering er fritaget i henhold til artikel 146, stk. 1, litra b. Lovforslaget er således i overensstemmelse med EU-retten.

For så vidt angår forslaget om ændring af særordningen for salg af brugte varer, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter bemærkes, at artikel 318 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 giver mulighed for, at medlemsstaterne, efter høring af Momsudvalget, kan forenkle opkrævningen af afgiften for visse transaktioner eller for visse kategorier af afgiftspligtige videreforhandlere, således at afgiftsgrundlaget for leveringer af varer, der er omfattet af den nævnte særordning, kan fastsættes for hver afgiftsperiode. Høring af Momsudvalget vil blive gennemført, inden loven træder i kraft.

For så vidt angår forslaget om ændring af kravet om sikkerhedsstillelse ved midlertidig indførsel bemærkes, at EU-retten ikke indeholder krav om sikkerhedsstillelse for moms ved midlertidig indførsel. EU-reglerne på toldområdet fastlægger dog en udtømmende opregning af de varetyper, som kan indføres under proceduren for midlertidig indførsel, som dog ikke berøres af nærværende forslag. Der henvises til artikel 253, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, og artikel 206-236 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen.

For så vidt angår forslaget om ændring af momsgodtgørelsesordningen for diplomater bemærkes, at i henhold til artikel 151 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 fritages levering af varer og ydelser som led i diplomatiske og konsulære forbindelser. Fritagelsen kan implementeres som en godtgørelsesordning. Efter artikel 151, stk. 1, 2. afsnit, finder fritagelsen anvendelse med de begrænsninger, der fastsættes af værtsmedlemsstaten, indtil der vedtages ensartede bestemmelser for skatter og afgifter. Hertil foreskriver artikel 273, at medlemsstaterne kan fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig, forudsat at der sker ligebehandling af indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne foretaget af afgiftspligtige personer, og såfremt disse forpligtelser ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen. Danmark har i anden sammenhæng anvendt artikel 273 til at gøre andre betalingspligtige for moms. Lovforslaget fastsætter begrænsninger i henhold til momssystemdirektivets artikel 151 og gør diplomaten betalingspligtig for momsen.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra og med den 17. september. 2021 til og med den 15. oktober 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Copydan – Arkiv, Copydan AVI-medier, Copydan – Tekst og Node, Copydan – Verdens TV, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Artist Forbund, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Boligadvokat, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Dansk Filmfotograf Forbund, Dansk Forfatterforening, Danske Forlag, Dansk Journalistforbund, Dansk Kapelmesterforening, Dansk kunstnerråd, Dansk Methanolforening, Dansk Musiker Forbund, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske A-kasser, Danske Advokater, Danske Dramatikere, Danske Filminstruktører, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Sceneinstruktører, Danske Scenografer, Dansk Skuespillerforbund, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Speditører, DANVA, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, DFIM Garantifond (Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring), DI, DI Byggeri, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering, FAF, FDM, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finans Danmark, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM, Gramex, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Investering Danmark, Justitia, KL – Kommunernes Landsforening, Koda, Koda Dramatik, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt

Landbrug, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Mellempfolkeligt Samvirke, Metaleballagegruppen, Mineralolie Brancheforeningen, Nationalt Center for Miljø og Energi, NCB, Nikotinbranchen, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark (ODM), Plastindustrien, PRD – Producentrettigheder Danmark, SEGES, Serviceforbundet, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, UBVA, Visda, Vurderingsankenævnsforeningen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	For så vidt angår forslaget om moms på kunstnerisk virksomhed vurderes pålæggelsen af moms at medføre et merprovenu på ca. 200 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd eksklusiv virkning for DR og andre public service kanaler. Merprovenuet kan overvejende henføres til, at der lægges moms på betaling for licens til intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med tv-abonnementer. Som udgangspunkt forventes forslaget ikke at berøre momspligtige virksomheder og kunstnere.	Ingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	For så vidt angår lovforslagets dele vedrørende indførelse af midlertidige momsfratagelser som reaktion på covid-19-pandemien og forenkling af ordningen for sikkerhedsstillelse af midlertidig import er det den foreløbige vurdering, at

		<p>forslagene ikke medfører nævneværdige konsekvenser.</p> <p>De øvrige dele af lovforslaget vurderes på det foreliggende grundlag isoleret set at medføre udgifter på 0,2 mio. kr. i 2021, 3,4 mio. kr. i 2022, 7,3 mio. kr. i 2023, 5,1 mio. kr. i 2024, 2,8 mio. kr. i 2025 og 1,2 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Udgifterne kan primært henføres til kontrol, vejledning og registrering.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>For så vidt angår forslaget om moms på kunstneriske virksomheder forventes, at pålæggelse af moms på kunstnerisk virksomhed umiddelbart medføre højere priser på tv-abonnementer for private forbrugere. Dette skyldes, at en lille del af prisen på forbrugeres tv-abonnementer er moms fritaget. Det bemærkes, at lovændringen vil kræve it-systemændringer hos forvaltningsorganisationerne, der forvalter rettighederne på kunstnernes vegne.</p> <p>Herudover vil public service-radio- og tv-stationer, der ikke opkræver betaling fra forbrugerne og som ikke har fuld momsfradragsret, få en økonomisk belastning. Det er dog forudsat i medieaftalen, at samtidig med, at TV-licensen bortfalder fra 1. januar 2022, og fradragsretten således</p>	Ingen.

	forsvinder, vil de institutioner, der i dag har mulighed for at fradrage moms, blive kompenseret fuldt ud.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Området for Bedre Regulering - Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget fsva. justering af reglerne for kunstnerisk virksomhed medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af momspligten for rettighedshavende kunstnere i forhold til udarbejdelse og indberetning af momsregnskab. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	For så vidt angår forslaget om at justere, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg af visse punktafgiftspligtige varer, forventes at lette den administrative byrde for borgerne, da det med forslaget i mindre omfang vil være borgerne selv, der skal kontakte Skatteforvaltningen med henblik på at betale punktafgifter.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	De foreslåede ordninger i lovforslaget vedrørende midlertidige	

	fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, ændring af momsfrigtagelsen for undervisning, ændring af momsreglerne om kunstnerisk virksomhed, justering af den forenklede ordning for turistsalg i todlufthavne, ændring af særordningen for salg af brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter samt ændring af momsgodtgørelsesordningen for diplomater vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnote 1 til momsloven indeholder henvisninger til de direktivbestemmelser, der er gennemført i dansk momslovgivning. Den seneste ændring af noten trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 5, nr. 1, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021.

Det foreslås at ændre momslovens *fodnote 1*, så Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, der gennemføres i momsloven ved dette lovforslag, indsættes i fodnoten. Der henvises til de almindelige bemærkninger i pkt. 2.6. Det foreslås, at denne ændring af fodnoten træder i kraft den 1. januar 2021, som er tidspunktet for, hvornår EU-landene skal gennemføre direktivet.

Forslaget betyder, at det formelle krav om en notehenvisning til det relevante direktiv overholdes.

Til nr. 2

Fodnote 1 til momsloven indeholder henvisninger til de af Rådets direktiver, der er gennemført i dansk momslovgivning. Den seneste ændring af fodnoten trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 5, nr. 1, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021. I samme lovs § 5, nr. 2, blev fodnoten affattet således, at den også medtager gennemførelse af Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens ramme.

Da reglerne i direktiv (EU) 2019/2235 først skal træde i kraft den 1. juli 2022, træder denne nyaffattede fodnote også først i kraft den 1. juli 2022.

Det foreslås i dette lovforslag, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 1, at Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien gennemføres i momsloven med ikrafttrædelse den 1. januar 2022. På baggrund af denne direktivgennemførelse er det i lovforslagets § 1, nr. 1 foreslået, at den gældende fodnote, som trådte i kraft den 1. juli 2021, ændres til at medtage henvisning til direktivet om momsfrigørelse til Europa-Kommissionen m.v.

Ovenstående betyder, at fodnoten som affattet ved § 5, nr. 2, i lov nr. 1240, og som træder i kraft den 1. juli 2022, ikke vil indeholde henvisningen til direktivet om momsfrigørelse til Europa-Kommissionen m.v.

Det foreslås derfor, at § 5, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 ophæves, jf. bemærkningerne til nærværende lovforslagets § 14 ophæves, og der i stedet foretages en nyaffattelse af fodnoten til ikrafttrædelse den 1. juli 2022, der indeholder alle henvisningerne til direktiv gennemført til og med denne dato.

Forslaget betyder, at fodnoten ved ikrafttrædelse den 1. juli 2022 vil indeholde henvisninger til alle direktiver, der til og med den dato er gennemført i momslovgivningen.

Til nr. 3

Efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 3, er skoleundervisning og undervisning på videregående uddannelsesinstitutioner, faglig uddannelse, herunder omskoling, og anden undervisning, der har karakter af skolemæssig eller faglig undervisning, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil, fritaget for momspligten. Fritagelsen omfatter dog ikke kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v.

Bestemmelsen implementerer momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra i og j.

Momssystemdirektivets art. 132, stk. 1, litra i, fritager uddannelse af børn og unge, skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse eller omskoling samt levering af ydelser og varer med nær tilknytning hertil, som præsteres af offentligretlige organer med disse formål eller af andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som havende tilsvarende formål. I momsloven er betingelsen i litra i om, at undervisningen skal præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af medlemsstaten, og som har tilsvarende formål, gennemført ved, at der er indført en begrænsning af fritagelsen. Begrænsningen består i, at kursusvirksomhed primært rettet mod erhvervsdrivende, når denne kursusvirksomhed drives med gevinst for øje, ikke er omfattet af fritagelsen.

Momssystemdirektivets art. 132, stk. 1, litra j, momsfrigørelse givet af undervisere på

skole- eller universitetsniveau. I dansk ret er denne momsfritagelse indfortolket i momslovens § 13, stk. 1, nr. 3, selvom ordlyden fra direktivet ikke er gengivet direkte i lovtæksten.

Det foreslås, at ordlyden i litra j, indsættes som 2. pkt. i momslovens undervisningsfritagelse i § 13, stk. 1, nr. 3, således at det direkte fremgår, at også privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau er omfattet af momsfritagelsen.

I henhold til momssystemdirektivet er momsfritagelsen i art. 132, litra j vedrørende privattimer, ikke på samme måde som den øvrige momsfritagelse for undervisning i litra i, begrænset til undervisning præsteret af offentligtretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af medlemslandet. Som konsekvens heraf foreslås det præciseret, at begrænsningen i det gældende 2. pkt., der bliver 3. pkt., ikke gælder for det nyindsatte 2. pkt. vedrørende privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau.

Forslaget svarer til gældende praksis og medfører derfor ikke materielle ændringer.

Til nr. 4

Ydelser leveret af Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed er fritaget for moms, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 7.

Det foreslås, at der i momslovens § 13, stk. 1, nr. 7, indsættes et 2. punktum, hvoraf det fremgår, at overdragelse af patenter, varemærker og lignende rettigheder, samt meddelelse af licenser vedrørende disse rettigheder, ikke er omfattet af momsfritagelsen.

Indsættelsen af det nye punktum vil i overensstemmelse med momssystemdirektivets bilag X, del B. Transaktioner, som medlemsstaterne kan foresætte med at fritage for afgift, nr. 2), litra a, præcisere, at momsfritagelsen for forfatter- og komponistvirksomhedsamt anden kunstnerisk virksomhed ikke omfatter overdragelse af patenter, varemærker og lignende rettigheder i overensstemmelse med Skatteforvaltningens nuværende praksis, samt sikre at meddelelse af licenser vedrørende disse rettigheder fremadrettet heller ikke er omfattet af momsfritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 7. Både overdragelse af disse rettigheder og meddelelse af licens til sådanne rettigheder vil fremadrettet være momspligtige.

Begrundelsen for forslaget er at sikre, at momslovens regler bringes i overensstemmelse med EU-retten samt at skabe gennemsigtighed i lovgivningen.

Ved patent- og varemærkerettigheder forstås rettigheder, der anerkendes som sådanne efter dansk ret. Begrebet »lignende rettigheder« omfatter intellektuelle ejendomsrettigheder, der har karakteristika, der ligner de øvrigt nævnte rettigheders karakteristika. F.eks. vil intellektuelle ejendomsrettigheder i form af ophavsrettigheder være omfattet af begrænsningen i momsfritagelsen, jf. generaladvokatens udtalelse i sag C-134/97, Victoria Film.

Virksomheden er, at momsfrigtagelsen for forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed eksplicit begrænses til ikke at omfatte overdragelse af patenter, varemærker og lignende rettigheder, samt at begrænse momsfrigtagelsen til ikke fremadrettet at omfatte meddelelse af licenser vedrørende disse rettigheder.

Til nr. 5

Reglerne om afgiftsfritaget salg i forbindelse med udførsel er reguleret i momslovens kapitel 8 om afgiftsfritagelser, jf. navnlig § 34, stk. 1, nr. 5. For så vidt angår salg til rejsende i toldlufthavne følger det af Skatteforvaltningens gældende praksis, at told- og afgiftsfrie butikker i toldlufthavne kan sælge moms frit til den rejsende med lempede dokumentationskrav (forenklet ordning).

Der er desuden en uudnyttet bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter skatteministeren i overensstemmelse med EU's regler kan bestemme, at levering fra told- og afgiftsfrie butikker i toldlufthavne, i fly og på skibe er fritaget for afgift, jf. § 34, stk. 6. Der henvises til de almindelige bemærkninger, jf. pkt. t 2.2.

Det foreslås at nyaffatte momslovens § 34, stk. 6. Det foreslås i *1. pkt.* at levering af varer foretaget af butikker i toldlufthavne til rejsende, der udfører varerne i forbindelse med udrejse til steder uden for EU vil være fritaget for afgift. Det foreslås i *2. pkt.* at fritagelsen alene vil omfatte levering af varer til rejsende, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU eller Norge. Lovforslaget har til formål at fastsætte specifikke regler om afgiftsfrit salg i toldlufthavne. Forslaget ændrer ikke på den kreds af rejsende, som kan opnå afgiftsfritagelse med lempede dokumentationskrav i henhold til Skatteforvaltningens gældende praksis for rejsende i toldlufthavne (forenklet ordning).

Med det foreslåede vil der blive indført en ny og specifik hjemmel til den gældende praksis, hvorefter Skatteforvaltningen tillader moms frit salg direkte til rejsende i told- og afgiftsfrie butikker i toldlufthavne med lempede dokumentationskrav (forenklet ordning). Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.1.

Fremadrettet vil butikker i toldlufthavne blive anset for omfattet af proceduren ”en anden oplagsprocedure end toldoplag”, jf. momssystemdirektivets artikel 158, stk. 1, litra a, jf. artikel 146, stk. 1, litra b, som blandt andet fastslår, at medlemsstaterne kan fritage visse transaktioner ved udførsel.

Virksomheden af det foreslåede er, at levering af varer foretaget af butikker i toldlufthavne til rejsende, der udfører varerne i forbindelse med udrejse til steder uden for EU, vil være fritaget for afgift. Butikkerne i toldlufthavne vil således kunne fortsætte med at sælge moms frit direkte til rejsende i toldlufthavne under en forenklet ordning for turistsalg.

Forslaget vil alene omfatte levering af varer til rejsende, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU.

Det foreslås i *3. pkt.*, at beløbsgrænserne i § 34, stk. 1, nr. 5, finder tilsvarende anvendelse. Beløbsgrænserne i § 34, stk. 1, nr. 5, på 300 kr. henholdsvis 1.200 kr. finder således tilsvarende anvendelse på ordningen. Det vil desuden være en betingelse for at anvende denne ordning, at den rejsende rejser direkte fra Danmark til steder uden for EU.

Forslaget vil ikke finde anvendelse på leveringer til rejsende, der har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge, da det i forbindelse med fritagelsen efter § 34, stk. 1, nr. 5, er en betingelse for godtgørelse af dansk moms, at de norske myndigheder har bekræftet, at der er betalt importmoms i Norge.

Det foreslås desuden, i *4. pkt.*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om administration af den foreslåede ordning. Der kan blandt andet blive fastsat dokumentations- og legitimationskrav, som den rejsende skal opfylde, når et køb foretages, og krav til butikkers opbevaring af dokumentation i forbindelse med det momsfrie salg.

Til nr. 6

Europa-Kommissionen og agenturer og organer, der er oprettet i henhold til EU-retten, har ikke efter gældende momsregler mulighed for at foretage momsfri indkøb af varer, som doneres til brug for bekæmpelse m.v. af for eksempel covid-19 i EU-landene. Kommissionen og disse agenturer og organer udgør offentlige myndigheder, hvorfor de i medfør af momssystemdirektivet anses som endelige forbrugere, når de indkøber varer og ydelser. De har derfor heller ikke fradragsret for købsmoms i forbindelse med indkøb af varer og ydelser, der er belagt med moms.

Det foreslås, at der i momsloven indsættes en ny § 34 b, som i *stk. 1, 1. pkt.*, som momsfritager leveringer inden for EU af varer og ydelser til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, når varerne eller ydelserne er indkøbt som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende EU-institutioner m.v. har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien.

Da hensynet bag momsfritagelsen er at sikre den mest optimale udnyttelse af givne budgetter, som de omhandlede EU-institutioner m.v. har fået tildelt til opgaver i relation til håndteringen af covid-19-pandemien, foreslås det i § 34 b, *stk. 1, 2 pkt.*, og i overensstemmelse med EU-reglerne, at momsfritagelsen ikke gælder, hvis de indkøbte varer eller ydelser straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Det foreslås i *stk. 2*, at den, der har modtaget en momsfri levering, hvor momsfritagelsen blev anvendt her i landet, men hvor betingelserne for momsfriheden senere ikke længere er opfyldt, skal underrette Skatteforvaltningen med henblik på korrektion og momsbetaling af varerne eller ydelserne efter momsreglerne på leveringstidspunktet. Korrektionen ved en efterfølgende momspligt vil f.eks. kunne foretages ved hjælp af en efterfølgende momsangivelse.

Forslaget betyder, at Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, kan indkøbe varer og ydelser, som skal doneres til brug i relevante EU-lande i forbindelse med håndteringen af covid-19-pandemien. Momsfritagelsen er af midlertidig karakter, da den kun gælder indkøb, der har forbindelse til håndteringen af covid-19-pandemien. Da varigheden af covid-19-pandemien og dermed behovet for momsfritagelsen ikke kendes, er der ikke foreslået et fast tidspunkt for, hvornår fritagelsen ophører med at kunne anvendes. Det er derimod foreslået, jf. lovforslaget § 14, stk. 5, at fritagelsen får tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.

Til nr. 7

Efter momslovens § 36, stk. 1, er indførsel af varer fra steder uden for EU fritaget for afgift. Der er blandt andet fritagelse for afgift, når der er toldfrihed ved midlertidig indførsel, jf. § 36, stk. 1, nr. 1, 1. pkt.

Der er tale om en betinget afgiftsfritagelse ved midlertidig indførsel. Der skal således ved midlertidig indførsel stilles sikkerhed for afgiften på samme måde og under samme betingelser som fastsat ved toldfrihed ved midlertidig indførsel, jf. § 36, stk. 1, nr. 1, 2. pkt.

Visse virksomheder skal dog ikke stille sikkerhed ved midlertidig indførsel. Det gælder registrerede virksomheder med fuld fradragsret efter § 37, godtgørelsesberettigede virksomheder efter § 45 og offentlige institutioner, jf. § 36, stk. 1, nr. 1, 3. pkt. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, jf. pkt. 2.4.1.

Det foreslås af hensyn til forenkling og fjernelse af hindringer inden for Rigsfællesskabet, at kravet om sikkerhed for afgiften desuden fraviges ved midlertidig indførsel Færøerne eller Grønland, hvis varemottageren er etableret i Danmark, på Færøerne eller i Grønland.

Ændringen medfører, at der indsættes en supplerende kategori, som ikke vil skulle stille sikkerhed ved midlertidig indførsel. Det drejer sig om indførsel fra Færøerne eller Grønland.

Det vil være et krav, at den person, som angives som varemottager, er etableret i Danmark, på Færøerne eller i Grønland. Ved udtrykket varemottager etableret i Danmark, på Færøerne eller i Grønland vil skulle forstås en person, som har hjemsted, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted i Danmark, på Færøerne eller i Grønland. Begrebet skal således fortolkes i overensstemmelse med sædvanlig praksis på momsrådet.

Det vil således ikke være muligt at blive undtaget fra kravet om sikkerhed ved midlertidig indførsel i tilfælde, hvor varen ganske vist er midlertidigt indført fra Færøerne eller Grønland, men hvor varemottageren ikke er etableret i Rigsfællesskabet.

Formålet med etableringskravet er at sikre, at det fortsat er muligt for Skatteforvaltningen at inddrive kravet i tilfælde, hvor betingelserne for at anvende proceduren for midlertidig indførsel

senere måtte vise sig ikke at være opfyldt. På den måde sikres, at hensynet til bekæmpelse af svig fortsat tilgodeses.

Med det foreslåede vil reglerne om midlertidig indførsel blive forenklet. Fremadrettet vil midlertidig indførsel fra Færøerne eller Grønland til Danmark således ikke blive mødt med et krav om sikkerhed for afgiften, hvis varemodtageren er etableret i Danmark, på Færøerne eller i Grønland.

Til nr. 8

Efter momslovens § 36, stk. 3, 1. pkt., er der i samme omfang og under samme betingelser, som er fastsat for toldfrihed, afgiftsfrihed for varer til fremmede staters herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttede personer med diplomatiske rettigheder, der indføres fra steder uden for EU.

Det foreslås at indsætte to nye punktummer i momslovens § 36, stk. 3, som bestemmelsens 4. og 5. pkt.

Det foreslås i 4. pkt., at indførsel af personmotorkøretøjer, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale og herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget, vil skulle fritages for afgift.

Med det foreslåede vil der blive indført specifikke regler i momsloven om afgiftsfri indførsel af personmotorkøretøjer for diplomater m.v. Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer af den gældende retstilstand. Ved personmotorkøretøjer forstås personbiler og motorcykler.

Det foreslås i 5. pkt., at fritagelsen i 4. pkt. vil blive betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse for afgift ved indførsel af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indførsel af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale.

Med det foreslåede i 5. pkt. vil reglerne om afgiftsfri indførsel af personmotorkøretøjer for diplomater m.v. blive gjort betinget af, at visse krav overholdes i en periode på 2 år fra indførsel af køretøjet. Den berettigede person vil således skulle opretholde sin status som fritagelsesberettiget i perioden. Endvidere må køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode. Den eneste undtagelse hertil vil være, hvis andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale.

Konsekvensen af, at betingelserne ikke bliver overholdt, vil være, at indførslen af personmotorkøretøjet ikke vil være afgiftsfritaget, og der vil skulle beregnes afgift. Der henvises til de foreslåede regler om betalingspligt og fastsættelse af afgiftsgrundlag for diplomater m.v. i

momslovens § 46 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Med de foreslåede ændringer vil momslovens regler om indførsel af personmotorkøretøjer for diplomater m.v. svare til det, som almindeligvis fremgår af bilaterale værtskabsaftaler, og der vil kunne blive indført en administrativ praksis på baggrund af den foreslåede regel, som vil være ens for hele den personkreds, som er omfattet af § 36.

Det foreslåede vil endvidere bidrage til en korrekt opkrævning af moms og risikoen for, at staten taber momsindtægter i forbindelse med momsgodtgørelse for diplomater, reduceres.

Til nr. 9

Europa-Kommissionen og agenturer og organer, der er oprettet i henhold til EU-retten, har ikke efter gældende momsregler mulighed for at foretage momsfri indkøb af varer, som doneres til brug for bekæmpelse m.v. af for eksempel covid-19 i EU-landene. Kommissionen og disse agenturer og organer udgør offentlige myndigheder, hvorfor de i medfør af momssystemdirektivet anses som endelige forbrugere, når de indkøber varer og ydelser. De har derfor heller ikke fradragsret for købsmoms i forbindelse med indkøb af varer og ydelser, der er belagt med moms.

Det foreslås, at der i momsloven indsættes en ny § 36 a, som i stk. 1, 1. pkt., vil momsfritage indførsel af varer fra steder uden for EU foretaget af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, når varerne er indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende EU-institutioner har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien.

Da hensynet bag momsfritagelsen er at sikre den mest optimale udnyttelse af givne budgetter, som de omhandlede EU-institutioner har fået tildelt til opgaver i relation til håndteringen af covid-19-pandemien, foreslås det i § 36 a, stk. 1, 2 pkt. og i overensstemmelse med EU-reglerne, at momsfritagelsen ikke skal gælde, hvis de indførte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Det foreslås i stk. 2, at den, der har indført varer momsfrit her til landet, men hvor betingelserne for momsfriheden senere ikke længere er opfyldt, skal underrette Skatteforvaltningen, men henblik på korrektion og momsbetaling af varerne efter momsreglerne på indførselstidspunktet. Korrektionen ved en efterfølgende momspligt vil kunne foretages ved hjælp af f.eks. en efterfølgende momsangivelse.

Forslaget betyder, at Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, kan indføre varer, som skal doneres til brug i relevante EU-lande i forbindelse med håndteringen af covid-19-pandemien. Momsfritagelsen er af midlertidig karakter, da den kun gælder indførsel af varer, der har forbindelse til håndteringen af covid-19-pandemien. Da varigheden af covid-19-pandemien og dermed behovet for momsfritagelsen ikke kendes, er der ikke foreslået et fast tidspunkt for, hvornår fritagelsen ophører med at kunne anvendes. Det er derimod

foreslået, jf. lovforslagets § 14, stk. 5 at fritagelsen får tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.

Til nr. 10 og 11

Momslovens § 36 vedrører regler for momsfrigtagelse i forbindelse med indførsel og er placeret i lovens kapitel 8 om afgiftsfrigtagelser. Lovens kapitel 9 vedrører momsreglerne for fradragsret.

Ved § 5, nr. 12, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev der indsat en bestemmelse i momsloven om tidspunktet for fradragsrettens indtræden. Denne bestemmelse blev indsat som § 36 a i lovens kapitel 9 vedrørende momsfradragsret. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. juli 2021.

Der er imidlertid behov for at indsætte en ny bestemmelse om momsfrigtagelse ved indførsel af varer fra steder uden for EU foretaget af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, når varerne er indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende EU-institutioner har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Denne nye bestemmelse foreslås indsat i lovens kapitel 8 og placeret efter den gældende § 36, der omhandler afgiftsfrigtagelser ved indførsel, og bestemmelsen foreslås benævnt § 36 a. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9.

Som konsekvens af indsættelsen af den ny § 36 a i kapitel 8 foreslås den § 36 a, der blev indsat i lovens kapitel 9 om fradragsret, ophævet og i stedet indsat igen som ny § 36 b.

Forslagene om ophævelse af den gældende bestemmelse i kapitlet om fradragsrettens indtræden og genindsættelse af bestemmelsen medfører ikke en materiel ændring, men er alene en ændring af bestemmelsens benævnelse fra § 36 a til § 36 b.

Til nr. 12

Efter momslovens § 45, stk. 4, kan fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale efter stk. 2 her i landet afgiftsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder, i samme omfang som disse varer kan købes punktafgiftsfrit. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, jf. pkt. 2.6.

Det foreslås at indsætte to nye punktummer i momslovens § 45, stk. 4, som bestemmelsens 2. og 3. pkt.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at indkøb af personmotorkøretøjer her i landet, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale og herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget, vil skulle fritages for afgift. Ved personmotorkøretøjer forstås personbiler og motorcykler.

Med det foreslåede i 2. *pkt.* vil der blive indført specifikke regler i momsloven om afgiftsfri indkøb af personmotorkøretøjer for diplomater m.v. Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer af

den gældende retstilstand.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at fritagelsen i 2. *pkt.* vil blive betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse ved indkøb af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indkøbet af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtsskabsaftale.

Med det foreslåede i 3. *pkt.* vil reglerne om afgiftsfrit indkøb af personmotorkøretøj for diplomater m.v. fremadrettet blive gjort betinget af, at visse krav overholdes i en periode på 2 år. Den berettigede person vil således skulle opretholde sin status som fritagelsesberettiget i perioden. Endvidere må køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode. Den eneste undtagelse hertil vil være, hvis andet er fastsat i den enkelte organisations værtsskabsaftale.

Konsekvensen af, at betingelserne ikke overholdes, vil være, at indkøbet af personmotorkøretøjet ikke er afgiftsfrit, og der vil skulle beregnes afgift. Der henvises til de foreslåede regler om betalingspligt og fastsættelse af afgiftsgrundlag for diplomater m.v.

Med de foreslåede ændringer vil momslovens regler om afgiftsfri indkøb af personmotorkøretøjer for diplomater m.v. svare til det, som almindeligvis fremgår af bilaterale værtsskabsaftaler, og der vil kunne blive indført en administrativ praksis på baggrund af den foreslåede regel, som vil være ens for hele den personkreds, som er omfattet af § 45.

Det foreslåede vil endvidere bidrage til en korrekt opkrævning af moms og risikoen for, at staten taber momsindtægter i forbindelse med momsgodtgørelse for diplomater, reduceres.

Til nr. 13

I momslovens § 45, stk. 9, er der fastsat en minimumsbeløbsgrænse for, hvornår der kan ydes godtgørelse efter § 45, stk. 2. For at opnå godtgørelse af afgift skal det enkelte køb mindst udgøre et grundbeløb på 1.432 kr. inklusive moms (2010-niveau) og fremgå af én regning eller faktura og være betalt i én transaktion. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, jf. *pkt.* 2.5.1.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum i momslovens § 45, *stk.* 9, som bestemmelsens 5. *pkt.*

Det foreslås i 5. *pkt.*, at det anmeldte og tilknyttede personale efter § 45, stk. 2, med undtagelse af NATO's tilknyttede personale maksimalt vil kunne få godtgjort afgift af indkøb for 500.000 kr. (2021-niveau) i et kalenderår.

Med det foreslåede i 5. *pkt.* vil der blive indført et loft på 500.000 kr. (2021-niveau) for godtgørelsesordningen efter § 45, stk. 2, hvilket svarer til, at der maksimalt vil kunne udbetales 100.000 kr. i godtgørelse på denne ordning, forudsat at de øvrige betingelser for ordningen er

opfyldt. Loftet vil skulle gælde for et kalenderår, dvs. fra og med den 1. januar til og med den 31. december i et givent år.

Ved det anmeldte og tilknyttede personale vil skulle forstås diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale, og herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget ved indkøb af varer og ydelser. Det bemærkes, at reglen ikke vil skulle gælde for NATO's tilknyttede personale.

Til nr. 14

Efter momslovens § 45, stk. 10, gælder beløbsgrænsen i momslovens § 45, stk. 9, ikke for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloakydelser.

Det foreslås i momslovens § 45, stk. 10, efter »stk. 9« at indsætte », 1. pkt.«.

Baggrunden for forslaget er, at der i lovforslagets § 1, nr. 13, i momslovens § 45, stk. 9, foreslås indsat et 5. pkt., hvoraf det fremgår, at det anmeldte og tilknyttede personale maksimalt kan få godtgjort indkøb for 500.000 kr. (2021-niveau) i et kalenderår. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at beløbsgrænsen i momslovens § 45, stk. 10, kun skal gælde for beløbsgrænsen anført i momslovens § 45, stk. 9, 1. pkt.

Virkingen af den foreslåede ændring af § 45, stk. 10, vil være, at den foreslåede ændring af § 45, stk. 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, ikke vil blive omfattet af momslovens § 45, stk. 10.

Til nr. 15

Efter momslovens § 45, stk. 11, skal det i momslovens § 45, stk. 9, nævnte beløb reguleres efter personskattelovens § 20.

Det foreslås, at »Det« ændres til »De« i momslovens § 45, stk. 11. Herved vil det i lovforslagets § 1, nr. 12, foreslåede beløb også blive omfattet af momslovens § 45, stk. 11.

Baggrunden for forslaget er, at der i lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås indsat et 5. pkt., hvoraf det fremgår, at det anmeldte og tilknyttede personale maksimalt kan få godtgjort indkøb for 500.000 kr. (2021-niveau) i et kalenderår.

Virkingen af den foreslåede ændring i momslovens § 45, stk. 11, vil være, at den foreslåede ændring i momslovens § 45, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, vil blive reguleret efter personskattelovens § 20.

Til nr. 16

Efter momslovens § 46, stk. 1, 1. pkt., påhviler betalingspligten for momsen i forbindelse med den

fritagelsesberettigede persons indkøb af personmotorkøretøjet leverandøren. Der findes imidlertid ikke specifikke regler i momsloven, der regulerer betaling af moms, i de tilfælde hvor der er givet en betinget fritagelse ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj for diplomater m.v., og betingelsen for fritagelse ikke længere opfyldes.

Det foreslås derfor at indsætte en ny paragraf i momsloven som § 46 d.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 1, 1. pkt.*, at betaling af afgift vil skulle påhvile den fritagelsesberettigede person, som ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. de foreslåede § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 4, 3. pkt.

Med det foreslåede vil der fremadrettet blive indført hjemmel til opkrævning af moms, hvis betingelserne for fritagelsen ikke længere opfyldes.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at afgiftsgrundlaget vil skulle udgøres af købsprisen for personmotorkøretøjet eller i mangel heraf købsprisen for tilsvarende personmotorkøretøjer på det tidspunkt, hvor den fritagelsesberettigede person ikke længere opfylder betingelserne.

Det betyder, at afgiftsgrundlaget for den moms, der vil skulle opkræves, og som diplomater m.v. vil kunne blive betalingspligtig for, vil skulle udgøre købsprisen på det tidspunkt, hvor betingelserne for afgiftsfritagelse ikke længere måtte være til opfyldt.

Købsprisen vil i udgangspunktet skulle forstås som markedsprisen mellem uafhængige parter på tidspunktet, hvor den fritagelsesberettigede person ikke længere opfylder betingelserne, eller i mangel heraf købsprisen for tilsvarende personmotorkøretøjer.

Det momsbeløb, som diplomaten vil skulle indbetale, vil derfor ofte blive mindre end det beløb som diplomaten m.v. opnåede fritagelse for ved købet af køretøjet, da køretøjer almindeligvis taber værdi over tid. Afgiftsgrundlaget vil derfor i tilfælde af salg skulle være den pris, som diplomaten har solgt personmotorkøretøjet for til tredjemand, forudsat at salget er sket på armslængevilkår.

Det foreslås i *stk. 2*, at den fritagelsesberettigede person, som ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. de foreslåede § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 4, 3. pkt., straks vil skulle indberette oplysninger, om hvilken betingelse der ikke opfyldes, til told- og skatteforvaltningen og indbetale afgiften.

Med det foreslåede vil der blive indført en oplysnings- og betalingspligt for den fritagelsesberettigede person, som ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj. Indberetningen af oplysninger, om hvilke betingelser der eventuelt ikke opfyldes, og pligten til at betale den skyldige moms, vil skulle ske straks.

Baggrunden for det foreslåede er, at leverandøren – som efter de gældende regler i § 46, stk. 1, er betalingspligtig for momsen – ikke vil have viden om, at diplomaten m.v. ikke længere opfylder de

foreslåede betingelser for fritagelse. Både af hensyn til leverandøren og af hensyn til korrekt og effektiv opkrævning af momsen bør pligten til at oplyse myndighederne om, at den fritagelsesberettigede ikke længere opfylder betingelserne og pligten til at indbetale momsen, påhvile den fritagelsesberettigede.

Oplysnings- og betalingspligten skal yderligere ses i lyset af, at når et køretøj skifter ejer, vil køretøjet skulle omregistreres hos Motorstyrelsen. Det foreslås således, at Motorstyrelsen i forbindelse med omregistreringen opkræver momsen hos diplomaten m.v. eller en eventuel køber.

Det foreslås i *stk. 3*, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger der vil skulle indberettes til Skatteforvaltningen efter det foreslåede *stk. 2*, herunder hvordan oplysninger vil skulle indberettes. Med det foreslåede vil skatteministeren blive bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om den foreslåede oplysnings- og betalingspligt i *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 4*, at køberen af et personmotorkøretøj, som af sælgeren er erhvervet fritaget for afgift efter de foreslåede § 36, *stk. 3. pkt.*, eller § 45, *stk. 4, 2. pkt.*, vil skulle hæfte solidarisk for betaling af afgiften med den berettigede personkreds, jf. *stk. 1 og 2*.

Med det foreslåede vil der blive indført en regel om solidarisk hæftelse for den køber, som erhverver et afgiftsfritaget personmotorkøretøj af en fritagelsesberettiget sælger.

Det foreslåede vil bidrage til korrekt opkrævning af moms, og risikoen for tab af indtægter for staten vil blive reduceret.

Til nr. 17

Den gældende momslovs §§ 66 b, *stk. 3*, og 66 e, *stk. 2*, blev indsat ved lov nr. 554 af 2. juni 2014, jf. de almindelige bemærkninger i pkt. 2.8.1. Bestemmelsen omhandler den såkaldte one stop momsordning, og omtales som henholdsvis EU-ordningen og ikke-EU-ordningen.

I § 66 b, *stk. 2*, og § 66 e, *stk. 1*, er det fastsat, at en virksomhed, der ønsker at bruge henholdsvis EU-ordningen og ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsland, skal anmelde påbegyndelse af leveringer, der ønskes omfattet af ordningen elektronisk til Skatteforvaltningen.

I § 66 b, *stk. 3, 1. pkt.* og § 66 e, *stk. 2, 1. pkt.*, fremgår, at ordningerne gælder fra den første dag i kalenderkvartalet, efter at anmeldelse er afgivet. Som undtagelse fra denne hovedregel, er det i bestemmelseernes 2. pkt. fastsat, at hvis en virksomhed for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse finder sted, gælder ordningen fra første levering, forudsat at anmeldelsen sker senest den tiende dag i måneden efter at den første levering er foretaget.

Af bemærkningerne til bestemmelserne i lovforslaget (L 153 fremsat den 12. marts 2014, jf. Folketingstidende 2013/14, tillæg A, er anført, at ordningerne gælder fra den første dag i det

kvartal, som følger efter anmeldelsen. Det anføres dog i overensstemmelse med en tilsvarende bestemmelse i Rådets forordning nr. 967/2021, at hvis en virksomhed i løbet af et kvartal for første gang begynder at sælge ydelser, der kan omfattes af ordningen, vil den kunne bruges fra det første salg, hvis anmeldelsen til Skatteforvaltningen indgives senest den 10. dag i måneden efter det første salg.

Efter bemærkningerne vil en virksomhed således kunne anvende den ønskede særordning for første salg, både hvis det første salg sker i samme kalenderkvartal som den efterfølgende angivelse, og hvis det første salg sker i kalenderkvartalet før angivelse, idet det afgørende er, at angivelsen skal indgives senest den tiende i måneden efter det første salg. Bemærkningerne er i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i EU-forordningen, som er direkte gældende i alle EU-lande. Lovteksten er imidlertid formuleret sådan, at det første salg og angivelsen skal ske i samme kalenderkvartal.

Det foreslås, at ordlyden i § 66 b, stk. 3, 2. pkt., og § 66 e, stk. 2, 2 pkt., bringes i overensstemmelse med EU-forordningen og lovbemærkningerne fra 2014 ved, at ordlyden ”i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages” ændres til: ”før anmeldelse er givet«. Ordlyden bliver herefter: ”Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, før anmeldelse er givet, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, forudsat, at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker senest den tiende dag i måneden, efter at den første leverance er foretaget”.

Ændringerne betyder, at lovteksten kommer i overensstemmelse med den tilsvarende og umiddelbart gældende forordningstekst således, at det første salg ikke behøver at ske i samme kalenderkvartal, som den senere anmeldelse.

Til nr. 18

Ved den nye affattelse af § 66 e, stk. 1, der blev gennemført ved lov nr. 810 af 9. juni 2021 med ikrafttrædelse den 1. juli 2021, er ordet ”elektronisk” i modsætning til tidligere ikke medtaget i ordlyden. Der har derfor i princippet ikke siden den 1. juli 2021 været krav om, at anmeldelsen til Skatteforvaltningen om påbegyndelse af brugen af særreglerne med Danmark som identifikationsland, skal ske elektronisk.

Det foreslås, at ordlyden af § 66 e, stk. 1, ændres således, at det igen fremgår, at anmeldelse af påbegyndelse af brugen af særreglerne med Danmark som identifikationsland, skal ske elektronisk.

Uanset den gældende ordlyd i § 66 e, stk. 1, har det både indtil og fra og med den 1. juli 2021 været muligt at foretage anmeldelsen elektronisk. Da en sådan elektronisk anmeldelse antages at være mere fordelagtig for virksomhederne end en papirbaseret procedure, vurderes ændringen ikke at have praktisk betydning.

Til nr. 19

I henhold til den til og med 30. juni 2021 gældende momslovens § 66 g, stk. 1, 2. pkt., skulle virksomheder ved brug af særreglerne om One Stop Shop i lovens kapitel 16 for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester indsende afgiftsangivelser for hver afgiftsperiode uanset, om de i perioden havde leveret ydelser omfattet af den anvendte særordning eller ej.

I lov nr. 810 af 9. juni 2020 blev § 66 g, stk. 1, 3. pkt., ændret som en konsekvens af, at særreglerne i kapitel 16 blev udvidet fra alene at omfatte elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser til at omfatte alle ydelser og inkludere leveringer af fjernsalg af varer og visse nationale leveringer af varer.

Der skete imidlertid en mindre teknisk fejl i ændringen således, at den fra og med 1. juli 2021 gældende § 66 g, stk. 1, 3. pkt., lyder ”1. pkt. gælder, uanset om der er foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af ordningerne omfattet af den anvendte særordning eller ej.”

Der foreslås, at fejlen rettes ved at lade ”omfattet af den anvendte særordning” udgå, så bestemmelsen bliver korrekt,

Den foreslåede ændring er alene en sproglig rettelse, der ikke har materiel betydning.

Til nr. 20

Momslovens kapitel 17 indeholder særlige regler for afgiftsgrundlaget ved levering af brugte varer, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter – herefter brugte varer m.v. For så vidt angår formålet med særordningen henvises til de almindelige bemærkninger i pkt. 2.3.1. Det væsentligste kendetegn ved ordningen er, at momsen af leveringerne af de brugte varer m.v., bortset fra levering af brugte personmotorkøretøjer, ikke beregnes på baggrund af salgsprisen som i de almindelige momsregler, men sker på baggrund af fortjenesten, der som hovedregel er forskellen mellem købs- og salgspris, jf. § 70, stk. 1. Afgiftsgrundlaget er 80 pct.

Efter momslovens § 70, stk. 5, kan afgiftsgrundlaget, i de tilfælde hvor der ikke kan ske afgiftsberigtigelse for den enkelte vare efter momslovens § 70, stk. 1, f.eks. fordi der foreligger et samlet køb eller salg, og hvor prisen på den enkelte vare ikke kan identificeres, opgøres som momsen for de pågældende varer under ét for afgiftsperioden. Denne ordning kaldes samleordningen. Afgiftsgrundlaget udgør 80 pct. af forskellen mellem værdien købt og salg foretaget i perioden. Har virksomheden også salg af varer, hvor købsprisen er kendt, og derfor i princippet kan opgøres særskilt efter § 70, stk. 1, kan den vælge også at bruge samleordningen på disse varer således, at der for alle brugte varer m.v. indkøbt fra ikke-afgiftspligtige personer (private, ikke-momspligtige virksomheder eller virksomheder, der selv bruger brugtmomsregler) omfattet af særordningen i kapitel 17, kun skal bruges én opgørelsesmetode.

Såfremt værdien af køb overstiger værdien af salg i en periode, kan det overskydende beløb medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode.

Det er desuden fastsat i § 70, stk. 5, at skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for opgørelse af afgiftsgrundlaget for samleordningen.

Det foreslås at affatte momslovens § 70, stk. 2, således: »Stk. 2. Virksomheden kan ved levering af brugte varer m.v., jf. stk. 1, vælge at opgøre afgiftsgrundlaget for alle eller visse af sine leveringer, bortset fra levering af brugte personmotorkøretøjer, under ét for afgiftsperioden. Anvendes 1. pkt., udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem værdien af de i perioden foretagne køb og salg. Overstiger værdien af køb værdien af salg i en periode, kan det overskydende beløb medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode.«

Forslaget indebærer en udvidelse af samleordningen og at den bliver en valgmulighed også for virksomheder, hvor alle varenes købspris er kendt. Det foreslås desuden at flytte bestemmelsen om ordningen op som et nyt *stk. 2* umiddelbart efter hovedreglen i stk. 1. Dette gøres ved en nyaffattelse af stk. 2. Det gældende stk. 2 indsættes som stk. 1 i en ny § 71 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 23, idet den indeholder en generel regel for såvel brugte varer m.v. og brugte personmotorkøretøjer om, at når der anvendes brugtmomsregler, må der ikke i fakturaen være anført momsbeløb eller anden angivelse af, hvordan momsen er beregnet.

Det foreslås desuden, at den gældende hjemmel i stk. 5 til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af afgiftsgrundlaget, ikke medtages i den nye affattelse af samleordningen i stk. 2, idet den ikke anvendes.

Virkingen af forslaget om ændring af samleordningen, som sker ved en ny affattelse af § 70, *stk. 2*, er, at afgiftspligtige virksomheder, der videresælger brugte varer m.v., får mulighed for at afregne moms af fortjenesten efter afgiftsperioden. Den foreslåede ændring udvider således virksomheders mulighed for at opgøre afgiftsgrundlaget for de pågældende varer under ét for afgiftsperioden. Fremover vil det således ikke længere være en betingelse for at anvende den såkaldte ”samleordning”, at der enten skal foreligge et samlet køb eller salg, der medfører, at det ikke er muligt at afgiftsberigtige hver enkelt vare. Efter det foreslåede vil forhandlere af brugte varer m.v. frit kunne vælge mellem opgørelse af momsen pr. solgt vare eller efter afgiftsperioden.

Til nr. 21

Momslovens § 70, stk. 3, 2. pkt. indeholder en henvisning til samleordningen i § 70, stk. 5.

Som konsekvens af, at reglerne for samleordningen foreslås flyttet fra stk. 5 til at blive affattet i § 70, stk. 2, foreslås det, at henvisningen i momslovens § 70, *stk. 3* til stk. 5 ændres til en henvisning til stk. 2.

Til nr. 22

Momslovs § 70, stk. 4, indeholder en generel regel om, at virksomheder skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, der afgiftsberigtiges efter brugtmomsreglerne, og en hjemmel til at

skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om regnskabsføring.

Det foreslås, at den generelle regel om regnskabsføring flyttes til en ny § 71 a, stk. 2 og hjemlen til § 71 a, stk. 3. Som konsekvens af flytningen foreslås, at den nuværende § 70, stk. 4, ophæves.

Det foreslås desuden, at momslovs § 70, stk. 5, som indeholder reglerne for samleordningen ophæves, som konsekvens af, at reglerne om samleordningen udvides og indsættes som § 70, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19.

Til nr. 23

Momslovs § 70, stk. 2 og 4, indeholder generelle bestemmelser for anvendelse af brugtmomsreglerne. Reglerne gælder således både for salg af brugte varer m.v. nævnt i § 70 og for brugte personmotorkøretøjer i § 71. I § 70, stk. 2, er fastsat, at når der anvendes brugtmomsregler, må der ikke i fakturaen være anført momsbeløb eller anden angivelse af, hvordan momsen er beregnet. I § 70, stk. 4, 1. pkt., er fastsat, at virksomheder skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, der afgiftsberigtiges efter brugtmomsreglerne, og i 2. pkt. er der hjemmel til, at skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om regnskabsføring. Fakturakrav er efter gældende regler anset for omfattet af begrebet regnskabsførelse i den gældende hjemmel.

Det foreslås, at bestemmelserne flyttes og indsættes i en ny § 71 a i kapitel 17 med følgende ordlyd: ”§ 71 a. Når afgiften beregnes efter reglerne i dette kapitel, må der ikke i fakturaen for den pågældende leverance anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan beregnes.

Stk. 2. Virksomheder skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, der afgiftsberigtiges efter dette kapitel.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for fakturakrav og regnskabsføring.”

Det betyder, at reglen i den gældende § 70, stk. 2, indsættes som § 71 a, stk. 1, den gældende § 70, stk. 4, 1. pkt., indsættes som § 71 a, stk. 2, og den gældende § 70, stk. 4, 2. pkt., indsættes som § 71 a, stk. 3.

Det foreslås desuden, at hjemlen til skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om regnskabsførelse præciseres, således at det af den ny § 71 a, stk. 3, fremgår, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fakturakrav og regnskabsføring.

Forslaget har for det første til hensigt at øge gennemsigtigheden i reglerne, således at det klart fremgår, at bestemmelserne i den gældende § 70, stk. 2 og 4, gælder uanset om der er tale om brugte varer m.v. i § 70 eller brugte personmotorkøretøjer i § 71. For det andet medfører forslaget en præcisering af hjemlen til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskabsføring.

Til nr. 24

Efter momslovens § 81, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt

overtræder momslovens § 70, stk. 2. Momslovs § 70, stk. 2, foreskriver, at når momsen beregnes efter brugtmomsreglerne, jf. momslovens kapitel 17, må der ikke i fakturaen for den pågældende leverance anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan beregnes.

Det foreslås at ændre henvisningen i momslovens § 81, stk. 1, nr. 1, fra en henvisning til § 70, stk. 2, til en henvisning til § 71 a, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås, at bestemmelsen i den gældende § 70, stk. 2, flyttes og indsættes som stk. 1, i en ny § 71 a.

Til § 2

Det fremgår af batteriafgiftslovens § 23, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af batteriafgiftslovens § 3, stk. 4, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve § 23, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punktummer som § 23, 1. og 2. pkt.

Det følger af det foreslåede § 23, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med den foreslåede § 23, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede § 23, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i batteriafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter

batteriafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede ændring vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det foreslås med § 23, 2. pkt., at § 3, stk. 4, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede § 23, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 23, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 3, stk. 4, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 23, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 30, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 30, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til

landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 30, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter bekæmpelsesmiddelafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det fremgår af cfc-afgiftslovens § 13, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af cfc-afgiftslovens § 4, stk. 6, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer eller udtager varer til eget brug, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve § 13, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punkummer som § 13, 1. og 2. pkt.

Det følger af det foreslåede § 13, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 13, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i cfc-afgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter cfc-afgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 13, 2. pkt., at § 4, stk. 6, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 13, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 13, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 4, stk. 6, også skal være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 13, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden eller udtaget til brug i virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det fremgår af chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 6, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det foreslås at nyaffatte § 3, stk. 6.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 6, at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 6, vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i chokoladeafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter chokoladeafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det fremgår af emballageafgiftslovens § 3, stk. 6, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. i bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af emballageafgiftslovens § 3, stk. 8, at hvis en dansk virksomhed udleverer eller forbruger varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at nyaffatte § 3, stk. 6.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af emballageafgiftslovens § 3, stk. 6, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 3, stk. 6, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet uhensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 6, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i emballageafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter emballageafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af

sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 3, stk. 6, 2. pkt., at § 3, stk. 8, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 6, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 3, stk. 6, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 3, stk. 8, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 3, stk. 6, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra eller forbrugt i virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at nyaffatte § 14 a, stk. 8.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales

afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 14, a, stk. 8, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 14 a, stk. 8, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i forbrugsafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter forbrugsafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 14 a, stk. 8, 2. pkt., at § 14 a, stk. 2, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 14 a, stk. 8, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 14 a, stk. 8, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 14 a, stk. 2, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 14 a, stk. 8, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Til nr. 2

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf.

dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. i bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at nyaffatte forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, fra og med den 1. juli 2022.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 14, a, stk. 8, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 14 a, stk. 8, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i forbrugsafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter forbrugsafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 14 a, stk. 8, 2. pkt., at § 14 a, stk. 2, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 14 a, stk. 8, 1. pkt., hvis varerne er afgiftspligtige efter forbrugsafgiftslovens §§ 3, 11 eller 12.

Formålet med nyaffattelsen af § 14 a, stk. 8, 2. pkt., er at begrænse anvendelsen af valgmuligheden i § 14 a, stk. 2, så den kun gælder for EU-fjernsalg af visse varer.

Det foreslåede § 14 a, stk. 8, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande kun kan anvende valgmuligheden i § 14 a, stk. 2, for så vidt angår varer, der er afgiftspligtige efter forbrugsafgiftslovens §§ 3, 11 eller 12. Danske virksomheders anvendelse af valgmuligheden bliver tilsvarende begrænset i lov nr. 1182 af 8. juni 2021. Og valgmuligheden påtænkes at blive begrænset i det endnu ikke fremsatte forslag til lov om ændring af tobaksafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningsloven (Regulering af antallet af cigaretter i en pakke, indførelse af afgift på nikotinprodukter og sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak m.v.), der er på høringsportalen med høringsfrist den 15. oktober 2021.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Det fremgår af isafgiftslovens § 3, stk. 4, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af isafgiftslovens § 2, stk. 2, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at nyaffatte isafgiftslovens § 3, stk. 4.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af isafgiftslovens § 3, stk. 4, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 4, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer

omfattet af afgiftspligten i isafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter isafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 3, stk. 4, 2. pkt., at § 2, stk. 2, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 4, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 3, stk. 4, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 2, stk. 2, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 3, stk. 4, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Det fremgår af kvælstofafgiftslovens § 24, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om

afgifter af spil.

Det fremgår af kvælstofafgiftslovens § 2, stk. 4, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve § 24, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punkummer som § 24, 1. og 2. pkt.

Det følger af den foreslåede § 24, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 24, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 24, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i kvælstofafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter kvælstofafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 24, 2. pkt., at § 2, stk. 4, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 24, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 24, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 2, stk. 4, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 24, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed

for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Det fremgår af opløsningsmiddelafgiftslovens § 22, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af opløsningsmiddelafgiftslovens § 2, stk. 3, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve opløsningsmiddelafgiftslovens § 22, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punkummer som § 22, 1. og 2. pkt.

Det følger af den foreslåede § 22, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med den foreslåede § 22, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede § 22, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i opløsningsmiddelafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktavgift efter opløsningsmiddelafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 22, 2. pkt., at § 2, stk. 3, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 22, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 22, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 2, stk. 3, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 22, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1

Det fremgår af pvc-afgiftslovens § 18, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af pvc-afgiftslovens § 3, stk. 3, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve pvc-afgiftslovens § 18, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punktummer som § 18, 1. og 2. pkt.

Det følger af den foreslåede § 18, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 18, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 18, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i pvc-afgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter pvc-afgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet EU-land til en privat køber i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 18, 2. pkt., at § 3, stk. 3, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 18, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 18, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 3, stk. 3, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 18, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1

Ved § 4, nr. 13, i lov nr. 1295 af den 5. december 2019 blev momslovens § 28 affattet. Reglen indebar en forenklet ordning omhandlende udtagning af varer fra en virksomhed. Efter ordningen skulle den momspligtige person for varer, der er indkøbt for mindre end 1.000 kr., og hvor der skal betales moms ved udtagning efter momslovens § 5, stk. 1, kunne vælge at anvende den pris, som virksomheden har indkøbt varen for, som momsgrundlag i stedet for købsprisen forstået som restværdien af varen.

Det foreslås at ophæve § 4, nr. 13, i lov nr. 1295 af den 5. december 2019.

Det følger af ovennævnte lov, at reglen i momslovens § 28, stk. 5, i § 4, nr. 13, i lov nr. 1295 af 5. december 2019 forudsatte tilladelse fra EU's Ministerråd i henhold til momssystemdirektivets artikel 395, og at bestemmelsen alene ville blive sat i kraft i det omfang, der opnås godkendelse fra EU's ministerråd. Det følger videre, at hvis stk. 5 i § 4, nr. 13, i lov nr. 1295 af den 5. december 2019 ikke opnåede EU's Ministerråds godkendelse, vil lovens § 4, nr. 14, der er en affattelse af momslovens § 28, som ikke indeholder reglen i stk. 5 i § 4, nr. 13, i lov nr. 1295 af 5. december 2019, i stedet blive sat i kraft sammen med øvrige dele af loven.

På baggrund af dialog med Europa-Kommissionen kan en godkendelse ikke forventes opnået.

Reglen er derfor aldrig sat i kraft, og det bliver heller ikke aktuelt at sætte den i kraft.

Den foreslåede ophævelse medfører således ikke ændring af gældende ret.

Til § 13

Til nr. 1

Fodnote 1 til momsloven indeholder henvisninger til de af Rådets direktiver, der er gennemført i dansk momslovgivning. Den seneste ændring af fodnoten trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 5, nr. 1, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021. I samme lovs § 5, nr. 2, blev fodnoten affattet således, at den også medtager gennemførelse af Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens ramme. Da reglerne i direktiv (EU) 2019/2235 først skal træde i kraft den 1. juli 2022, træder denne nyaffattede fodnote også først i kraft den 1. juli 2022.

Det foreslås i dette lovforslag, at Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien gennemføres i momsloven med ikrafttrædelse den 1. januar 2022,

jf. de almindelige bemærkninger i pkt. 2.6. På baggrund af denne direktivgennemførelse er det i lovforslagets § 1, nr. 1 foreslået, at den gældende fodnote, som trådte i kraft den 1. juli 2021, ændres til at medtage henvisning til direktivet om momsfrigørelse til Europa-Kommissionen m.v.

Ovenstående betyder, at fodnoten som affattet ved § 5, nr. 2, i lov nr. 1240, og som træder i kraft den 1. juli 2022, ikke vil indeholde henvisningen til direktivet om momsfrigørelse til Europa-Kommissionen m.v.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 1, nr. 2 at noten nyaffattes og denne ny affattelse træder i kraft den 1. juli 2022.

Som konsekvens heraf foreslås § 5, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 ophævet.

Til § 14

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2022, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 2, 5, 7, 8, 12-16 og 20-24, og § 7, nr. 2, træder i kraft den 1. juli 2022, træder i kraft den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens §§ 2-6, § 7, nr. 1, og §§ 8-11 træder i kraft den 1. februar 2022. Dette indebærer en fravigelse af princippet om, at erhvervsrettet lovgivning som udgangspunkt træder i kraft 1. januar eller 1. juli. Årsagen til fravigelsen skyldes behovet for at opdatere relevante vejledningstekster på skat.dk i forbindelse med de foreslåede ændringer, hvilket ikke vil kunne nå at ske, hvis bestemmelserne skal træde i kraft 1. januar 2022. Det bemærkes i øvrigt, at §§ 4-13 er rettet mod virksomheder i andre EU-lande, der skal registreres for fjernsalg til danske forbrugere.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 1, nr. 4, først har virkning fra 1. januar 2023. Baggrunden herfor er, at det forventes, at erhvervslivet, herunder særligt forvaltningsorganisationer, har behov for tilpasning af deres IT-systemer

Det foreslås i *stk. 5*, at lovens § 1, nr. 6 og 9, hvor der indføres midlertidige momsfrigørelser som reaktion på covid-19-pandemien, har virkning fra den 1. januar 2021. Denne tilbagevirkende kraft er vedtaget i Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I momsloven, jf. lovekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1548 af 18. december 2018, § 4 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019, § 1 i lov nr. 810 af 9. juni 2020 og § 5 i lov nr. 2197 af 29. december 2020 og senest ved § 5 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der</p>	<p>1. I <i>fodnote 1</i>, ændres »L 244, side 3, og« til: »L 244, side, 3« og »Rådets direktiv 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1« ændres til: »Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1«.</p>

ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momsordningen for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om

ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5 og 6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv

<p>2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, og Rådets direktiv 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1.</p>	
	<p>2. <i>Fodnote 1</i> til titel affattes således: »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr.</p>

	<p>L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13.</p>
--	---

	<p>juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5 og 6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan</p>
--	---

	<p>være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF</p>
--	--

	for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1.«
<p>§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:</p> <p>1-2) ---</p> <p>3) Skoleundervisning og undervisning på videregående uddannelsesinstitutioner, faglig uddannelse, herunder omskoling, og anden undervisning, der har karakter af skolemæssig eller faglig undervisning, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter dog ikke kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v.</p> <p>4-6) ---</p>	<p>3. I § 13, stk. 1, nr. 3, indsættes efter 1. pkt. »Fritaget er endvidere privattimer giver af undervisere på skole- eller universitetsniveau« og i 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres »Fritagelsen omfatter dog ikke« til: »Fritagelsen i 1. pkt. omfatter ikke«.</p>
<p>7) Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.</p> <p>8-21) ---</p> <p>Stk. 2-3. ---</p>	<p>4. I § 13 stk. 1, nr. 7, indsættes som 2. pkt.: »Fritagelsen omfatter dog ikke overdragelse af patenter, varemærker og lignende rettigheder, samt meddelelse af licenser vedrørende disse rettigheder.«</p>
<p>§ 34. ---</p> <p>Stk. 2-5. ---</p> <p>Stk. 6. Skatteministeren kan i overensstemmelse med EU's regler bestemme, at levering fra told- og afgiftsfri butikker i toldlufthavne, i fly og på skibe er fritaget for afgift.</p>	<p>5. § 34, stk. 6, affattes således: »Stk. 6. Levering af varer foretaget af butikker i toldlufthavne til rejsende, der udfører varerne i forbindelse med udrejse til steder uden for EU, er fritaget for afgift. Fritagelsen</p>

<p>Stk. 7-9. ---</p>	<p>omfatter alene levering af varertil rejsende, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU eller Norge. Beløbsgrænserne i § 34, stk. 1, nr. 5, finder tilsvarende anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«</p>
	<p>6. Efter § 34 a indsættes før overskriften før § 35: »§ 34 b. Levering af varer og ydelser til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne eller ydelserne er indkøbt som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indkøbte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten. <i>Stk. 2.</i> Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ, der har modtaget den fritagne levering, underrette told- og skatteforvaltningen herom, såfremt fritagelsen er blevet anvendt her i landet, og leveringen af de pågældende varer eller ydelser pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på leveringstidspunktet.«</p>
<p>§ 36. Indførsel af varer fra steder uden for EU er fritaget for afgift 1) når der er toldfrihed ved midlertidig indførsel eller toldfrihed for proviant m.v., der medbringes af skibe og fly ved ankomst fra steder uden for EU, eller når der ikke opstår toldskyld, fordi varen er tilintetgjort eller overgivet til staten, eller når der indrømmes toldfrihed for returvarer. Der skal ved midlertidig indførsel stilles sikkerhed for afgiften på samme måde og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed ved midlertidig indførsel. Registrerede</p>	<p>7. I § 36, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., ændres</p>

<p>virksomheder med fuld fradragsret efter § 37, godtgørelsesberettigede virksomheder efter § 45 og offentlige institutioner skal dog ikke stille sikkerhed, 2-6) ---</p>	<p>»sikkerhed,« til: »sikkerhed.«, og som 4. pkt., indsættes: »Kravet om sikkerhed for afgiften fraviges desuden ved midlertidig indførsel fra Færøerne eller Grønland, hvis varemottageren er etableret i Danmark, på Færøerne eller i Grønland,«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Der er i samme omfang og under samme betingelser, som er fastsat for todfrihed, afgiftsfrihed for varer til fremmede staters herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttede personer med diplomatiske rettigheder. Der er endvidere afgiftsfrihed for indførsel af varer, som foretages af EU, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank eller af de organer oprettet af EU, for hvilke protokollen af 8. april 1965 om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller ved aftaler om hjemsted, navnlig for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning. Afgiftsfriheden omfatter også indførsel af varer, som foretages af andre internationale organisationer end de i 2. pkt. nævnte, i det omfang de er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i EU-landet, der er værtsland for disse internationale organisationer, eller af medlemmer af disse organisationer inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted.</p> <p><i>Stk. 4-5.</i> ---</p>	<p>8. I § 36, stk. 3, indsættes som 4. og 5. pkt.: »Indførsel af personmotorkøretøjer, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale og herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget, er fritaget for afgift. Fritagelsen er betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse for afgift ved indførsel af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indførsel af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale.«</p>

	<p>9 Efter § 36 indsættes i <i>kapitel 8</i>:</p> <p>»§ 36 a. Indførsel af varer fra steder uden for EU, som foretages af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne er indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indførte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ underrette told- og skatteforvaltningen herom, og indførslen af de pågældende varer pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på indførselstidspunktet.«</p>
<p>§ 36 a. Retten til fradrag indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten for den fradragsberettigede vare eller ydelse indtræder (leveringstidspunktet), jf. dog stk. 2.</p> <p>Stk. 2. Fradragsretten kan udøves, når</p> <p>1) vedkommende er i besiddelse af en faktura eller</p> <p>2) vedkommende, for så vidt angår indførsel af varer til landet fra steder uden for EU, er i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der angiver den afgiftspligtige person som modtager eller importør, og som angiver eller gør det muligt at beregne den skyldige afgift.</p>	<p>10. § 36 a i <i>kapitel 9</i> ophæves.</p>
	<p>11. I <i>kapitel 9</i> indsættes før overskriften før § 37:</p> <p>»§ 36 b. Retten til fradrag indtræder på det</p>

	<p>tidspunkt, hvor afgiftspligten for den fradragsberettigede vare eller ydelse indtræder (leveringstidspunktet), jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Fradragsretten kan udøves, når</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) vedkommende er i besiddelse af en faktura eller 2) vedkommende, for så vidt angår indførsel af varer til landet fra steder uden for EU, er i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der angiver den afgiftspligtige person som modtager eller importør, og som angiver eller gør det muligt at beregne den skyldige afgift.«
<p>§ 45. ---</p> <p>Stk. 2-3. ---</p> <p>Stk. 4. Fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale efter stk. 2 kan her i landet afgiftsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder, i samme omfang som disse varer kan købes punktafgiftsfrit.</p> <p>Stk. 5-8. ---</p>	<p>12. I § 45, <i>stk. 4</i>, indsættes som 2. og 3. <i>pkt.</i>:</p> <p>»Indkøb af personmotorkøretøjer her i landet, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale og herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget, er fritaget for afgift. Fritagelsen er betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse ved indkøb af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indkøbet af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges, overdrages eller på anden måde afhændes til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale.«</p>
<p>Stk. 9. For at opnå godtgørelse af afgift efter stk. 2 skal det enkelte køb mindst udgøre et grundbeløb på 1.432 kr. inklusive moms (2010-niveau) og fremgå af én regning eller</p>	<p>13. I § 45, <i>stk. 9</i>, indsættes som 5. <i>pkt.</i>:</p> <p>»Det anmeldte og tilknyttede personale efter</p>

<p>faktura og være betalt i én transaktion. Godtgørelsen opgøres pr. kvartal, og anmodning skal være indgivet senest den 20. i måneden efter kvartalets udløb. Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan dog vælge at behandle en anmodning om momsgodtgørelse, som er indgivet efter fristens udløb, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Anmodningen skal underskrives af chefen for den pågældende ambassade, konsulat eller internationale organisation eller en person, som er bemyndiget af denne til at underskrive anmodninger om momsgodtgørelse.</p>	<p>stk. 2 med undtagelse af NATO's tilknyttede personale kan maksimalt få godtgjort afgift af indkøb for 500.000 kr. (2021-niveau) i et kalenderår.«</p>
<p>Stk. 10. Beløbsgrænsen nævnt i stk. 9 gælder ikke for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloakydninger.</p>	<p>14. I § 45, stk. 10, indsættes efter stk. 9 »», 1. pkt.«.</p>
<p>Stk. 11. Det i stk. 9 nævnte beløb reguleres efter personskattelovens § 20.</p> <p>Stk. 12-16. ---</p>	<p>15. I § 45, stk. 11, ændres »Det« til: »De«.</p>
	<p>16 Efter § 46 c indsættes i <i>kapitel 11</i>:</p> <p>»§ 46 d. Betaling af afgift påhviler den fritagelsesberettigede person, som ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. § 36, stk. 3, 4. pkt., og § 45, stk. 4, 3. pkt. Afgiftsgrundlaget udgøres af købsprisen for køretøjet eller i mangel heraf købsprisen for tilsvarende køretøjer på det tidspunkt, hvor den fritagelsesberettigede person ikke længere opfylder betingelserne.</p> <p>Stk. 2. Den fritagelsesberettigede person, som ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. § 36, stk. 3, 4. pkt., og § 45, stk. 4, 3. pkt., skal straks indberette oplysninger, om hvilken betingelse der ikke opfyldes, til told- og skatteforvaltningen, og indbetale afgiften.</p>

	<p><i>Stk. 3.</i> Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger der skal indberettes til told- og skatteforvaltningen efter stk. 2, herunder hvordan oplysninger skal indberettes.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Køberen af et personmotorkøretøj, som af sælgeren er erhvervet fritaget for afgift efter § 36, stk. 3, 4. pkt., eller § 45, stk. 4, 3. pkt., hæfter solidarisk for betaling af afgiften med den berettigede personkreds, jf. stk. 1 og 2.«</p>
<p>§ 66 b. ---</p> <p>Stk. 2. ---</p> <p>Stk. 3. Ikke-EU-ordningen gælder, fra den første dag i kalenderkvartalet efter at anmeldelsen i henhold til stk. 2 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, på betingelse af at anmeldelsen af påbegyndt virksomhed sker, senest den tiende dag i måneden efter at den første levering er foretaget.</p> <p>Stk. 4-6. ---</p>	<p>17. I § 66 b, stk. 3, 2. pkt., og § 66 e, stk. 2, 2. pkt., ændres » i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages« til: »før anmeldelse er givet«.</p>
<p>§ 66 e. En afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for EU eller formidler levering af varer i henhold til § 4 c, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, eller en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet, og som leverer ydelser til en ikkeafgiftspligtig person, og som vælger at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen.</p>	<p>18. I § 66 e, stk. 1, ændres »skal til « til: »skal elektronisk til «.</p>
<p>§ 66 g. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det</p>	<p>19. I § 66 g, stk. 1, 3. pkt., udgår »omfattet af den omfattede særordning«.</p>

<p>efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalenderkvartalet. 1. pkt. gælder, uanset om der er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tvspredningstjenester omfattet af den anvendte særordning eller ej.</p> <p>Afgiftsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen, når afgiftsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af afgiftsangivelsen.</p> <p>Stk. 2-3. ---</p>	
<p>§ 70. ---</p> <p>Stk. 2. Når afgiften beregnes efter reglerne i dette kapitel, må der ikke i fakturaen for den pågældende leverance anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan beregnes.</p>	<p>20. § 70, stk. 2, affattes således: »Stk. 2. Virksomheden kan ved levering af brugte varer m.v., jf. stk. 1, vælge at opgøre afgiftsgrundlaget for alle eller visse af sine leveringer, bortset fra levering af brugte personmotorkøretøjer, under ét for afgiftsperioden. Anvendes 1. pkt. udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem værdien af de i perioden foretagne køb og salg. Overstiger værdien af køb værdien af salg i en periode, kan det overskydende beløb medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode.«</p>
<p>Stk. 3. Ved udførsel af brugte varer m.v. til steder uden for EU kan lovens almindelige regler finde anvendelse. Ved anvendelse af lovens almindelige regler for varer omfattet af stk. 5, sker reguleringen af afgiftsgrundlaget på grundlag af varens indkøbspris. Kan denne købspris ikke dokumenteres af virksomheden, beregnes købsprisen på grundlag af varens salgspris reduceret med de omkostninger og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer af den pågældende art.</p>	<p>21. I § 70, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 2«.</p>

<p>Stk. 4. Virksomheden skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, der afgiftsberigtiges efter dette kapitel. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskabsføring.</p> <p>Stk. 5. Når der ikke kan ske afgiftsberigtigelse for den enkelte vare efter stk. 1, fordi der foreligger et samlet køb eller salg, opgøres afgiftsgrundlaget for de pågældende varer under ét for afgiftsperioden. Afgiftsgrundlaget udgør 80 pct. af forskellen mellem værdien af de i perioden foretagne køb og salg. Virksomheder, der er omfattet af 1. pkt., kan tilsvarende opgøre afgiftsgrundlaget for andre brugte varer m.v. periodevis. Overstiger værdien af køb værdien af salg i en periode, kan det overskydende beløb medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af afgiftsgrundlaget.</p>	<p>22. § 70, stk. 4 og 5, ophæves.</p>
	<p>23. Efter § 71 indsættes i <i>kapitel 17</i>:</p> <p>»§ 71 a. Når afgiften beregnes efter reglerne i dette kapitel, må der ikke i fakturaen for den pågældende leverance anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan beregnes.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Virksomheder skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, der afgiftsberigtiges efter dette kapitel.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for fakturakrav og regnskabsføring.«</p>
<p>§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt</p> <p>1) ---</p> <p>2) overtræder § 4, stk. 5, 3. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. eller 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 6, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 7, § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52 a, stk. 1, 3, 5, 6 eller 8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1.</p>	<p>24. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 70, stk. 2« til: »§ 71 a, stk. 1«.</p>

<p>pkt., § 55 d, § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, § 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 7, eller § 78, stk. 1,</p> <p>3-7) ---</p> <p>Stk. 2-7. ---</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 12. juni 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 23. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 19, stk. 1, nævnte dækningsafgiftspligtige varer finder § 19, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.</p>	<p>1. § 23, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: »Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3, stk. 4, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 30. Virksomheder, der er registreret efter</p>	<p>1. § 30, 1. pkt., affattes således:</p>

<p>momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige omsætning som den afgiftspligtige værdi af varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde af plantebeskyttelsesmidler som mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 12, stk. 1.</p>	<p>»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og senest ved § 7 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 13. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg.</p>	<p>1. § 13, 1. pkt. ophæves, og i stedet indsættes: »Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 4, stk. 6, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«</p> <p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021.</p>
<p>§ 3. ---</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.</p>	<p>1. § 3, stk. 6, affattes således: »<i>Stk. 6.</i> Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af</p>

	varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.«
	§ 6
	I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 2226 af den 29. december 2020 og § 10 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:
§ 3. --- <i>Stk. 2-5. ---</i> <i>Stk. 6.</i> Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen.	1. § 3, stk. 6, affattes således: » <i>Stk. 6.</i> Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3, stk. 8, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«
	§ 7
	I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 og senest ved § 11 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:
§ 14 a. --- <i>Stk. 2-7. ---</i> <i>Stk. 8.</i> Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.	1. § 14 a, stk. 8, affattes således: » <i>Stk. 8.</i> Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagsgaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 14 a, stk. 2,

	også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«
	<p>2. § 14 a, stk. 8, affattes således: <i>»Stk. 8.</i> Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagsgaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 14 a, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt., hvis varerne er afgiftspligtige efter §§ 3, 11 eller 12.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>I isafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 3. ---</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.</p>	<p>1. § 3, stk. 4, affattes således:</p> <p><i>»Stk. 4.</i> Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 2, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 9</p> <p>I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 29. juni 2020, som ændret ved § 11 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og senest ved § 15 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 24. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet</p>	<p>1. § 24, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: <i>»Virksomheder, der fra et andet EU-land</i></p>

<p>ved fjernsalg sælger varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som indholdet af kvælstof i den mængde af de i § 1 nævnte varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 20, stk. 1, nævnte varer finder § 20, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse. § 5, stk. 3, § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2, og § 7, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.</p>	<p>sælger eller formidler salg af varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, ved fjernsalg her til landet, og hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 2, stk. 4, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 10</p> <p>I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 847 af 9. juni 2020, som ændret ved § 17 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 22. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For dækningsafgiftspligtige varer finder § 18, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.</p>	<p>1. § 22, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: »Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen for betaling af afgiften. Dog finder § 2, stk. 3, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 11</p> <p>I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2061 af 21. december 2020, som ændret ved § 18 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 18. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og</p>	<p>1. § 18, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: »Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, og hvoraf virksomheden er</p>

<p>skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg, jf. §§ 1 og 2.</p>	<p>betalingspligtig for dansk moms, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen for betaling af afgiften. Dog finder § 3, stk. 3, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 12</p> <p>I lov nr. 1295 af den 5. december 2019 om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 4 I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 1548 af 12. december 2018, foretages følgende ændringer:</p> <p>1-12) ---</p> <p>13. § 28 affattes således: »§ 28. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1 eller 2, er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller i mangel af en købspris kostprisen på det tidspunkt, hvor udtagningen finder sted, jf. dog stk. 3.</p> <p>Stk. 2. For ydelser, herunder anvendelse af en vare, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 2, 4 og 5, er afgiftsgrundlaget de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen, jf. dog stk. 3.</p> <p>Stk. 3. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter §§ 6 og 7, er afgiftsgrundlaget normalværdien.</p> <p>Tilsvarende gælder for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 3, samt for § 5, stk. 6, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.</p> <p>Stk. 4. Ved normalværdi forstås hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser</p>	<p>1. § 4, nr. 13, ophæves.</p>

<p>finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på tidspunktet for leveringen af de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget for varer købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer og i mangel af en købspris kostprisen og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.</p> <p>Stk. 5. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1, der er indkøbt for mindre end 1.000 kr., kan afgiftspligtige personer vælge at anvende den pris, som den afgiftspligtige person har indkøbt varen for, som afgiftsgrundlag.«</p> <p>14-28) ---</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 13</p> <p>I lov nr. 1240 af 11. juni 2021 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:</p>
<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019, § 1 i lov nr. 810 af 9. juni 2020 og § 5 i lov nr. 2197 af 29. december 2020 og senest ved § 2 i lov nr. 789 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. ---</p> <p>2. <i>Fodnote 1</i> til lovens titel affattes således: »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets</p>	<p>1. § 5, nr. 2, ophæves:</p>

direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af

<p>ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5 og 6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige</p>	
--	--

<p>reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, og Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1.«</p> <p>3-21. ---</p>	
--	--